

Regeringens proposition

1999/2000:6

Förmånsbeskattning av miljöbilar, m.m.

Prop.
1999/2000:6

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 9 september 1999

Göran Persson

Bosse Ringholm
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att det i kommunalskattelagen (1928:370) införs en möjlighet att justera förmånsvärdet för miljöbilar ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för närmast jämförbara bilar som drivs med endast bensin eller dieselloolja. En bil som drivs med exempelvis gas eller dubblerade bränslesystem har i regel ett väsentligt högre nybilspris än närmast jämförbara bil av samma märke och årsmodell som drivs med endast bensin eller dieselloolja. Med nuvarande bilförmånsregler medför detta att elbilar, elhybridbilar och bilar som drivs med miljövänligare drivmedel än endast bensin eller dieselloolja (miljöbilar) får ett högre förmånsvärde än deras traditionella motsvarigheter, vilket försvårar introduktionen av miljöbilar på marknaden. De föreslagna ändringarna syftar till att utifrån miljömässiga aspekter förbättra de nuvarande reglerna för förmånsbeskattningen.

När det gäller ersättningar för arbete mellan privatpersoner föreslås att en möjlighet införs för parterna att träffa en överenskommelse om att utbetalaren skall göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter redan då ersättningen uppgår till minst 1 000 kr under inkomståret. Dessutom föreslås en särskild regel för skatteavdrag och arbetsgivaravgifter på ersättningar till gode män och förvaltare. Förslagen avser att lösa de problem som i dag finns kring skyldigheten att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter om ersättningen överstiger 7 600 kr men inte uppgår till 10 000 kr.

Propositionen innehåller också ett förslag om ändring i beslutförhetsreglerna för skattenämnder. Skattenämnderna förelås vara beslutföra när ordförande eller vice ordförande och tre övriga ledamöter är närvarande.

Skattenämnden föreslås vidare vara beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet. Förslaget syftar till att begränsa de problem som uppkommer när sammanträden med skattenämnd måste ställas in på grund av att skattenämnden inte är beslutför.

I propositionen föreslås dessutom att statligt grundavdrag vid inkomsttaxeringen också medges registrerade trossamfund, däribland Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar, med 15 000 kronor.

Vidare föreslås att Svenska kyrkan även efter relationsändringen med staten skall vara fri från arvs- och gåvoskatt och att sådan skattefrihet – på samma sätt som hittills – också skall gälla andra trossamfund.

I propositionen föreslås de ändringar som föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer.

De nya bestämmelserna föreslås tillämpas första gången i fråga om förmånsbeskattning av miljöbilar redan för beskattningsåret 1999 (2000 års taxering). I fråga om grundavdrag för registrerade trossamfund föreslås de nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 2001 års taxering.

I propositionen föreslås slutligen ett förtydligande i lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall. Den nya bestämmelsen, som med stöd av undantagsbestämmelsen i 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen föreslås tillämpas med omedelbar verkan, innebär att den som överlåter en handelsbolagsandel alltid beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet om köpeskillingen beräknats på grundval av handelsbolagets vinst eller dylikt för avyttringsåret.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	6
2	Lagtext.....	7
2.1	Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).....	7
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.....	10
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt	11
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	12
2.5	Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).....	15
2.6	Förslag till lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)16	
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter	17
2.8	Förslag till lag om ändring i utsökningsregisterlagen (1986:617).....	19
2.9	Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324) ...	20
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrollavgifter	21
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall	28
2.12	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	30
2.13	Förslag till lag om ändring i personuppgiftslagen (1998:204).....	32
2.14	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.....	33
2.15	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:938) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspliktiga ...	35
2.16	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:353) om rättspsykiatriskt forskningsregister.....	37
3	Ärendet och dess beredning.....	38
4	Förmånsbeskattning av s.k. miljöbilar	41
4.1	Allmänna bestämmelser om bilförmån	41
4.1.1	Hur förmånsvärdet beräknas	41
4.1.2	Nedsättning av förmånsvärdet	42
4.1.3	Jämkning av förmånsvärdet	42
4.1.4	Förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel (drivmedelsförmån).....	43
4.2	Överväganden och förslag.....	43
4.3	Beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.....	48
4.4	Kontrolluppgiftsskyldigheten	48

5	Privatpersoners redovisning av skatteavdrag och arbetsgivar-avgifter	48
5.1	Nuvarande ordning	49
5.1.1	Skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter	49
5.1.2	Redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter	49
5.1.3	Skyldighet att lämna kontrolluppgift	49
5.2	Kritik mot nuvarande ordning	50
5.3	Överväganden och förslag	51
5.4	Fortsatt arbete med förenklingar för privatpersoner vid redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter	52
6	Beslutförhet i skattenämnd	53
6.1	Ärenden i skattenämnd	53
6.2	Skattenämndens sammansättning	54
6.3	Ersättning till ledamöter i skattenämnd	55
6.4	Deltagande i skattenämndssammanträden	55
6.5	Överväganden och förslag	56
7	Följdändringar med anledning av stat-kyrkareformen	59
7.1	Bakgrund	59
7.2	Lagen om statlig inkomstskatt	59
7.3	Lagen om arvsskatt och gåvoskatt	59
8	Samordningsnummer	60
9	Kontrolluppgiftsskyldighet vid options- och terminsaffärer	62
10	Avyttring av andelar i svenska handelsbolag i vissa fall	63
11	Ekonomiska konsekvenser	65
12	Författningskommentar	66
12.1	Förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)	66
12.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt	66
12.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt	66
12.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	67
12.5	Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	68
12.6	Förslaget till lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)	68
12.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter	68
12.8	Förslaget till lag om ändring i utsökningsregisterlagen (1986:617)	69
12.9	Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)	69
12.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter	69

12.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall	70
12.12	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	70
12.13	Förslaget till lag om ändring i personuppgiftslagen (1998:204).....	71
12.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.....	71
12.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:938) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspliktiga ...	72
12.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:353) om rättspsykiatriskt forskningsregister.....	72
Bilaga 1	Sammanfattning av Förmånsbeskattning av miljöbilar (Ds 1999:34).....	73
Bilaga 2	Lagförslag i promemorian Förmånsbeskattning av miljöbilar (Ds 1999:34).....	74
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser till promemorian Förmånsbeskattning av miljöbilar (Ds 1999:34)	78
Bilaga 4	Sammanfattning av Tjänstebeskattningsutredningens förslag till förenklad betalning av skatter och avgifter när en uppdragstagare anlitas (SOU 1997:17).....	79
Bilaga 5	Utdrag ur Tjänstebeskattningsutredningens lagförslag (SOU 1997:17)	80
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanser beträffande Tjänstebeskattningsutredningens betänkande Skatter, tjänster och sysselsättning (SOU 1997:17) såvitt avser förslaget till förenklad betalning av skatter och avgifter när en uppdragstagare anlitas.	86
Bilaga 7	Sammanfattning av promemorian Översyn av reglerna om beslutförhet i skattenämnd.....	87
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanser till promemorian Översyn av reglerna om beslutförhet i skattenämnd.....	88
Bilaga 9	Lagrådsremissens förslag till lagtext	89
Bilaga 10	Lagrådets yttrande.....	100
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 9 september 1999	103

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
2. lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
3. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
4. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
5. lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
6. lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343),
7. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,
8. lag om ändring i utsökningsregisterlagen (1986:617),
9. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
10. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
11. lag om ändring i lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall,
12. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
13. lag om ändring i personuppgiftslagen (1998:204),
14. lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
15. lag om ändring i lagen (1998:938) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspliktiga,
16. lag om ändring i lagen (1999:353) om rättspsykiatriskt forskningsregister.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att punkt 20 d av anvisningarna till 23 § och punkt 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar

till 23 §

20 d.¹ Avdrag, för kostnader som avses i punkt 20 b första stycket och som föranleds av ändring i pensionsavtal eller av nytt pensionsavtal vid förtida avgång från anställning eller av att pensionsutfästelserna är otillräckligt tryggade, får, i annat fall än som avses i punkt 20 f tredje stycket, medges med ett belopp som svarar mot kostnaden för avtalad pension, dock i fråga om

1. ålderspension, som skall betalas för tid före 65 års ålder, högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för ålderspension under den avtalade tiden med

– 80 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5 basbelopp,

– 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 basbelopp, och

– 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 basbelopp,

2. ålderspension, som skall betalas från tidigast 65 års ålder, högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för livsvarig ålderspension från den avtalade pensionstidpunkten med

– 20 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5

basbelopp,

– 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 basbelopp, och

– 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 basbelopp.

Ger pensionsavtalet rätt till ålderspension enligt första stycket 2 utöver 20 procent av den lön som inte överstiger 7,5 basbelopp, får avdrag göras högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för att uppnå avtalad pensionsnivå, om den överskjutande pensionen är avsedd att ersätta tilläggspension

Ger pensionsavtalet rätt till ålderspension enligt första stycket 2 utöver 20 procent av den lön som inte överstiger 7,5 basbelopp, får avdrag göras högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för att uppnå avtalad pensionsnivå, om den överskjutande pensionen är avsedd att ersätta tilläggspension

¹ Senaste lydelse 1998:1666.

enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring *eller enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.*

I fråga om försäkring, som avses i lagen (1989:1079) om livförsäkringar med anknytning till värdepappersfonder och andra avgiftsbaserade utfästelser, får avdrag enligt första stycket avseende ålderspension göras högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för att genom annan pensionsförsäkring än sådan som avses i nämnda lag uppnå i första stycket 1 och 2 angivna förmånsnivåer.

Avdragsrätt enligt första stycket 1 och 2 förutsätter full intjänandetid. Med full intjänandetid avses full intjänandetid enligt pensionsavtalet, dock lägst 30 år, förutsatt att avtalet för full pension kräver fortsatt intjänande under anställningen fram till den avtalade pensionstidpunkten. Om pensionsavtalet anger annan intjänandetid för full pension eller om pensionsavtalet saknar bestämmelse om intjänandetid, avses med full intjänandetid en tid av sammanlagt lägst 30 år fram till den avtalade pensionstidpunkten. Vid beräkning av intjänandetiden skall såväl arbetstagarens sammanlagda anställningstid hos arbetsgivaren som anställningstid hos annan arbetsgivare medräknas. Om pensionsrätten inte är fullt intjänad minskas avdragsrätten i den utsträckning som motsvarar bristen i intjänande.

När avdraget för kostnad för avtalad ålderspension beräknas, skall värdet av sådan ålderspension för arbetstagaren räknas av som har tryggats av arbetsgivare under beskattningsåret eller tidigare i de tryggandeformer som anges i punkt 20 b första stycket. Värdet av ålderspension för tid före 65 års ålder skall räknas av från avdrag enligt första stycket 1. Värdet av ålderspension från tidigast 65 års ålder skall räknas av från avdrag enligt första stycket 2.

Kostnad för premie för sådan pensionsförsäkring som avses i punkt 1 andra stycket sista meningen av anvisningarna till 31 § dras av enligt första stycket, dock högst med belopp som motsvarar de i 1 och 2 angivna förmånsnivåerna beräknade med hänsyn till den anställdes senaste lön.

Med lön och basbelopp avses i denna anvisningspunkt detsamma som i punkt 20 c andra stycket.

Anvisningar

till 42 §

4.² Om den skattskyldige utger ersättning för en förmån skall förmånsvärdet, beräknat enligt punkterna 2 och 3, sättas ned med ersättningens belopp.

Värdet av bilförmån och förmån av fri kost, beräknat enligt punkt 2 första–femte styckena eller punkt 3, får jämkas uppåt eller nedåt, om det finns synnerliga skäl. Som synnerliga skäl för jämkning nedåt av värdet av bilförmån anses

1. att bilen används som arbetsredskap,

² Senaste lydelse 1996:1208.

2. att bilen används i taxinäring och har körts minst 60 000 kilometer i tjänsten under kalenderåret och dispositionen för privat körning i mer än ringa utsträckning varit begränsad eller

3. att andra sådana omständigheter föreligger.

Jämkning nedåt av bilförmånsvärdet får också ske när bilen ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknade för utprovning av ny eller förbättrande miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna.

Om bilen är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med miljövänligare drivmedel än bensin och dieselolja eller med elektricitet och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, får förmånsvärdet jämkas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1999 och tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Prop. 1999/2000:6

Häri genom föreskrivs att 3 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Från skattskyldighet enligt denna lag äro befriade

staten;

trossamfund som avses i 4 § *andra stycket religionsfrihetslagen (1951:680), församling och kyrka*, samarbetsorgan för sådana juridiska personer samt stiftelse eller sammanslutning som är anknuten till trossamfund *eller församling* och vars verksamhet kan anses utgöra ett led i samfundets *eller församlingens* verksamhet;

stiftelse eller sammanslutning med huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar;

stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja barns eller ungdoms vård och fostran eller utbildning eller att främja vård av behövande ålderstigna, sjuka eller lytta, dock icke där ändamålet är att sålunda tillgodose medlemmar av viss eller vissa släkter;

akademi och sådan stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja vetenskaplig undervisning eller forskning.

Skattebefrielse enligt denna paragraf tillkommer icke sammanslutning, som har till syfte att i sin verksamhet tillgodose medlemmarnas ekonomiska intressen, och ej heller utländsk akademi, stiftelse eller sammanslutning.

Föreslagen lydelse

3 §¹

Från skattskyldighet enligt denna lag äro befriade

staten;

trossamfund som avses i 2 § *lagen (1998:1593) om trossamfund*, kyrka, samarbetsorgan för sådana juridiska personer samt stiftelse eller sammanslutning som är anknuten till trossamfund och vars verksamhet kan anses utgöra ett led i samfundets verksamhet;

stiftelse eller sammanslutning med huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar;

stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja barns eller ungdoms vård och fostran eller utbildning eller att främja vård av behövande ålderstigna, sjuka eller lytta, dock icke där ändamålet är att sålunda tillgodose medlemmar av viss eller vissa släkter;

akademi och sådan stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja vetenskaplig undervisning eller forskning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

¹ Senaste lydelse 1980:75.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

Skattskyldig fysisk person, som har varit bosatt här i riket under beskattningsåret, har rätt till statligt grundavdrag från den taxerade förvärvsinkomsten, varvid bestämmelserna i 48 § 2–4 mom. kommunal-skattelagen (1928:370) skall tillämpas.

Ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket, äger att från den taxerade inkomsten åtnjuta statligt grundavdrag med 15 000 kronor.

Ideell förening *och registrerat trossamfund*, som avses i 7 § 5 mom. första stycket, äger att från den taxerade inkomsten åtnjuta statligt grundavdrag med 15 000 kronor.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1999 och tillämpas första gången vid 2001 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1990:651.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 a § och 20 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 a §¹

Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst skall ersättning från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person anses som inkomst av annat förvärvsarbete, om ersättningen avser arbete som utförts inom riket samt arbetsgivaren och arbetstagaren träffat överenskommelse om att ersättningen skall hänföras till sådan inkomst.

Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas dessutom ersättning för arbete under förutsättning att ersättningen betalats ut

1. till mottagare som har en F-skattsedel antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut,

2. till mottagare som har en A-skattsedel eller en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) eller som saknar skattsedel på preliminär skatt, om ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret kan antas komma att understiga 10 000 kronor och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo *samt vad som utbetalats inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,*

2. till mottagare som har en A-skattsedel eller en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) eller som saknar skattsedel på preliminär skatt, om

a) ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret kan antas komma att understiga 10 000 kronor,

b) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,

c) *ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,*

d) *utbetalaren och mottagaren inte har träffat en överenskommelse om att ersättningen skall hänföras till inkomst av anställning, och*

e) *det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken,*

3. till delägare i handelsbolag av bolaget,

4. till medlem i europeisk ekonomisk intressegruppering av grupperingen.

¹ Senaste lydelse 1998:547.

Om i fall som avses i andra stycket 1 mottagaren har en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen, räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln skriftligen åberopas.

20 kap.

2 §²

Vid tillämpningen av denna lag skall, om inte annat sägs i lagen, vårdår som tillgodoräknats enligt 11 kap. 6 a §, i detta lagrumms lydelse före den 1 januari 1999, eller 4 kap. 12 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension likställas med år för vilka pensionspoäng tillgodoräknats.

Med förälder skall vid tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. 4 § likställas den, med vilken förälder är eller varit gift eller har eller har haft barn, om de stadigvarande sammanbor.

Med förälder skall vid tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. 4 § också likställas den som med socialnämndens tillstånd har tagit emot ett utländskt barn för vård och fostran i syfte att adoptera det.

Har någon med socialnämndens medgivande tagit emot ett utländskt barn i sitt hem här i landet för vård och fostran i adoptionssyfte, skall vid tillämpning av bestämmelserna i 8 och 14 kap. om rätt till barnpension barnet anses som barn till denne. I sådana fall anses barnet bosatt i Sverige, om den blivande adoptivföräldern var bosatt här i landet vid den tidpunkt då han eller hon avled.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 2 a § andra stycket skall den som lämnat uppgift om innehav av en F-skattsedel i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer anses ha en sådan skattsedel. Uppgiften om innehav av en F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedeln som avses i 3 kap. 2 a § tredje stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av en F-skattsedel är oriktig. Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift finns i

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 2 a § andra stycket skall den som lämnat uppgift om innehav av en F-skattsedel i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer, *samordningsnummer* eller organisationsnummer anses ha en sådan skattsedel. Uppgiften om innehav av en F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedeln som avses i 3 kap. 2 a § tredje stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av en F-skattsedel är oriktig. Bestämmelser om påföljd för den som lämnar

² Senaste lydelse 1998:677.

skattebrottslagen (1971:69).

oriktig uppgift finns i skattebrottslagen (1971:69).

Prop. 1999/2000:6

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.
 2. Äldre bestämmelser i 3 kap 2 a § gäller fortfarande i fråga om ersättningar som har betalats ut före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 18 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

4 §¹

Allmän fastighetsdeklaration skall, om annat inte sägs i 5 §, innehålla uppgifter om namn, postadress och personnummer eller, för juridisk person, organisationsnummer för fastighetens ägare, kommun och församling där fastigheten ligger, fastighetens gatuadress eller på orten bruklig benämning samt fastighetens officiella beteckning.

Allmän fastighetsdeklaration skall, om annat inte sägs i 5 §, innehålla uppgifter om namn, postadress och personnummer *eller samordningsnummer*, eller, för juridisk person, organisationsnummer för fastighetens ägare, kommun och församling där fastigheten ligger, fastighetens gatuadress eller på orten bruklig benämning samt fastighetens officiella beteckning.

I den allmänna fastighetsdeklarationen skall vidare lämnas uppgifter om fastighetens areal av olika ägoslag, användning och byggnader, hyror och därmed jämförlig avkastning av fastigheten samt särskilda förmåner och förpliktelser som hör till fastigheten. I deklarationen skall även i övrigt lämnas uppgifter om sådana förhållanden som behövs för att bestämma de värdefaktorer som taxeringen enligt bl.a. 8-15 kap. skall grunda sig på.

Den allmänna fastighetsdeklarationen skall också innehålla uppgifter om sådana förhållanden beträffande fastigheten som om fastigheten har olika ägare till skilda delar av marken och om fastigheten innehas med tomträtt.

Förslag till fastighetstaxering skall grundas på av skattemyndigheten kända uppgifter. Förslaget skall innehålla uppgifter som är nödvändiga för fastighetstaxeringen. Förslaget till skogsbruksvärde skall grundas på det virkesförråd, som bestämts vid närmast föregående allmänna fastighetstaxering eller därefter vidtagen nytaxering samt på områdesvis fastlagda volymtillväxtprocenter och kända uppgifter om avverkningar efter den senast verkställda taxeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

¹ Senaste lydelse 1997:451.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteregisterlagen
(1980:343)

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 5 § skatteregisterlagen (1980:343) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

För fysisk person som är folkbokförd i riket skall i det centrala skatte-
registret anges

1. personnummer, namn, adress, civilstånd, datum för civilstånds-
ändring och folkbokföringsförhållanden,
2. registrering enligt skattebetalningslagen (1997:483), särskilt
registrerings- och redovisningsnummer, organisationsnummer och firma,
4. registrering i sjömansregistret, tillhörighet till svenska kyrkan,
5. nationalitet, personnummer för hos personen folkbokförda barn
under 18 år, antal hemmavarande barn som inte har uppnått 16 eller 18
års ålder, personnummer för make och person som likställs med make vid
beskattningen,
6. slag av pensionsförmån som personen är berättigad till enligt lagen
(1962:381) om allmän försäkring, i den mån det behövs för att debitera
socialförsäkringsavgift,
7. på vilket sätt den preliminära skatten skall betalas.

För person som inte har uppnått 18 års ålder skall också anges person-
nummer för den hos vilken personen är folkbokförd.

För person som inte har uppnått 15 års ålder skall införas endast uppgift
om personnummer, namn och adress samt personnummer för den hos
vilken personen är folkbokförd, om inte ytterligare uppgift som avses i
första stycket behövs för beskattning.

För person som ej är folkbokförd
här i riket skall uppgifter enligt
första, andra eller tredje stycket
införas i den mån det behövs för
beskattning här i riket.

För person som ej är folkbokförd
här i riket skall uppgifter enligt
första, andra eller tredje stycket
införas i den mån det behövs för
beskattning här i riket. *Vad som
sägs om personnummer skall dock
i stället gälla samordningsnummer
enligt 18 a § folkbokföringslagen
(1991:481).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

¹ Senaste lydelse 1999:302.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §¹

Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från

1. ersättning till en och samme arbetstagare om den under året inte uppgått till 1 000 kronor,

3. ersättning till arbetstagare vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse, till den del ersättningen motsvarar sjukpenning, föräldrapenning eller rehabiliteringspenning som arbetsgivare får uppbära enligt 3 kap. 16 §, 4 kap. 18 § eller 22 kap. 12 § lagen (1962:381) om allmän försäkring,

4. ersättning för vilken skall betalas särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

5. ersättning som en arbetsgivare utgett till barn för arbete som utförts i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för ersättningen inte får göras vid inkomsttaxeringen,

6. ersättning till den del denna motsvarar kostnader i arbetet som arbetstagare haft att täcka med ersättningen,

8. ersättning för arbete som har utförts utomlands till den del denna inte räknas som pensionsgrundande inkomst enligt 2 kap. 16 § andra stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

9. ersättning för skiljemannauppdrag i fall där parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet,

10. ersättning som på grund av bestämmelserna i 5 § lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige inte utgör skattepliktig intäkt,

11. ersättning som *avses* i 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring,

11. ersättning som *enligt* 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring *skall anses som inkomst av annat förvärvsarbete*,

12. intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunal-skattelagen (1928:370),

13. sådan ersättning som enligt 1 § första stycket 1–5 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt,

14. ersättning till en och samme idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året inte uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt lagen om allmän försäkring,

¹ Senaste lydelse 1999:597.

15. före utgången av år 1992 utbetalade ersättningar från en vinstandelsstiftelse, som avses i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring, till den del de inte utgör ersättning för arbete för stiftelsens räkning,

16. sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse eller en annan juridisk person med motsvarande ändamål från vilken enligt de fyra sista meningarna i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring skall bortses vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst,

17. ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter och utgår på grund av ansvarighetsförsäkring vilken åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,

18. ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa efter utgången av juni 1993 och ersättningen utgår på grund av sådan ansvarighetsförsäkring som anges i 17,

19. ersättning enligt 2 kap. 5 § lagen om inkomstgrundad ålderspension.

Bestämmelsen i första stycket 6 är tillämplig endast om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under utgiftsåret. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får fastställa schablon för beräkning av arbetstagares kostnader i viss verksamhet. Schablonen skall avse bestämda yrkesgrupper och grundas på de genomsnittliga kostnaderna inom respektive grupp.

Bestämmelserna i första stycket 17 och 18 gäller endast ersättning som inte avser de första 180 dagarna efter skadetillfället och som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt lagen om allmän försäkring.

I fråga om inkomst från fåmansföretag och fåmansägt handelsbolag skall föreskrifterna i punkt 13 av anvisningarna till 32 § kommunal-skattelagen (1928:370) tillämpas vid bestämmande av avgiftsunderlaget.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2.8 Förslag till lag om ändring i utsökningsregisterlagen
(1986:617)

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 4 § utsökningsregisterlagen (1986:617) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

För en fysisk person skall i det centrala utsökningsregistret anges

1. namn, adress och personnummer eller, när uppgift om *personnummer* saknas, särskilt registreringsnummer,

1. namn, adress och personnummer *eller samordningsnummer*, eller, när uppgift om *sådant nummer* saknas, särskilt registreringsnummer,

2. civilstånd och dag för civilståndsändring,

3. om han har avlidit dagen för dödsfallet,

4. om han har flyttat till utlandet dagen för utflyttningen och den församling från vilken utflyttningen skett.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

¹ Senaste lydelse 1995:441.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §

Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och *fyra* övriga ledamöter är närvarande. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende.

Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och *tre* övriga ledamöter är närvarande. *Nämnden är dock beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet.* Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

dels att 2 kap. 13, 16, 18, 21 och 24 §§, 3 kap. 7 och 57 §§ samt 4 kap. 1 och 4 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 1 kap. 2 a §, av följande lydelse,

dels att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (1998:234) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 a §

Vad som i denna lag sägs om personnummer skall i förekommande fall i stället gälla samordningsnummer enligt 18 a § folkbokföringslagen (1991:481).

2 kap.

13 §¹

Särskild självdeklaration skall lämnas om

1. den skattskyldige är annan juridisk person än dödsbo,
2. den skattskyldige är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av näringsverksamhet,
3. den skattskyldige är företagsledare eller delägare i fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag, företag som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag eller, om uppgifter skall lämnas enligt 24 §, i företag som upphört att vara sådant företag,
4. den skattskyldige enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa utgående och ingående mervärdesskatt i sin självdeklaration,
5. den skattskyldige inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret, eller
6. den skattskyldige inte mottagit förtryckt blankett för förenklad självdeklaration senast den 15 april taxeringsåret.

¹ Senaste lydelse 1997:495.

Fåmansföretag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. *tredje stycket lagen (1947:576)* om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag skall i självdeklarationen lämna uppgifter om delägarer eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft liknande förhållande med företaget.

Delägare i ett handelsbolag skall lämna de uppgifter som behövs för att beräkna det justerade ingångsvärdet för andelen i bolaget såsom andelens ursprungliga ingångsvärde, tillskott och uttag.

Skall den skattskyldige enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483) redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration, skall han lämna de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdesskatten.

Dotterföretag enligt 1 kap. 5 § aktiebolagslagen (1975:1385), 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 1 kap. 6 § bankaktiebolagslagen (1987:618), 1 kap. 2 § sparbankslagen (1987:619), 1 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 1 kap. 1 och 1 a §§ lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag, skall i självdeklarationen lämna uppgift om namn och organisationsnummer för moderföretag jämte aktie eller andelsinnehav med angivande av röstvärde samt, i förekommande fall, uppgifter om namn och organisationsnummer för dettas moderföretag. Ägaruppgifterna skall avse förhållandena vid senast avslutade beskattningsår.

Fåmansföretag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. *fjärde stycket lagen (1947:576)* om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag skall i självdeklarationen lämna uppgifter om delägarer eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft liknande förhållande med företaget.

Dotterföretag enligt 1 kap. 5 § aktiebolagslagen (1975:1385), 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 1 kap. 2 § sparbankslagen (1987:619), 1 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 1 kap. 1 och 1 a §§ lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag, skall i självdeklarationen lämna uppgift om namn och organisationsnummer för moderföretag jämte aktie eller andelsinnehav med angivande av röstvärde samt, i förekommande fall, uppgifter om namn och organisationsnummer för dettas moderföretag. Ägaruppgifterna skall avse förhållandena vid senast avslutade beskattningsår.

² Senaste lydelse 1997:495.

18 §³

Har en överenskommelse enligt 3 kap. 2 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring träffats om att en viss ersättning från arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person skall hänföras till inkomst av annat förvärvsarbete, skall den som uppstår ersättningen ange detta i sin självdeklaration.

Har en överenskommelse enligt 3 kap. 2 a § *första stycket* lagen (1962:381) om allmän försäkring träffats om att en viss ersättning från arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person skall hänföras till inkomst av annat förvärvsarbete, skall den som uppstår ersättningen ange detta i sin självdeklaration. *Detsamma gäller om en sådan överenskommelse träffats som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d samma lag.*

21 §⁴

Om ett fåmansföretag, ett företag, som enligt 3 § 12 a mom. *tredje stycket* lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, en delägare i ett fåmansägt handelsbolag eller en näringsidkare som är fysisk person gjort avdrag vid inkomstbeskattningen för något av följande slag av ersättningar vilka har tillgodoförts mottagare i utlandet, skall i självdeklarationen lämnas uppgift om ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land. Skyldigheten gäller ersättningar som avser

1. ränta, utom sådan som utgår därför att betalning inte erlagts i rätt tid,

2. royalty eller annan ersättning för upphovsrätt eller någon annan liknande rättighet såsom rätt till patent, varumärke, mönster samt litterärt och konstnärligt verk.

Om ett fåmansföretag, ett företag, som enligt 3 § 12 a mom. *fjärde stycket* lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, en delägare i ett fåmansägt handelsbolag eller en näringsidkare som är fysisk person gjort avdrag vid inkomstbeskattningen för något av följande slag av ersättningar vilka har tillgodoförts mottagare i utlandet, skall i självdeklarationen lämnas uppgift om ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land. Skyldigheten gäller ersättningar som avser

1. ränta, utom sådan som utgår därför att betalning inte erlagts i rätt tid,

2. royalty eller annan ersättning för upphovsrätt eller någon annan liknande rättighet såsom rätt till patent, varumärke, mönster samt litterärt och konstnärligt verk.

³ Senaste lydelse 1993:1563.

⁴ Senaste lydelse 1995:1629.

Företagsledare i fåmansföretag, företag, som enligt 3 § 12 a mom. *tredje* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, eller fåmansägt handelsbolag och närstående till sådan person samt delägare i företaget skall i självdeklarationen lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa gällande bestämmelser rörande beräkningen av hans inkomst från företaget och bestämmelserna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt. Därvid skall uppgifter lämnas bland annat om hans arbetsuppgifter i företaget, om vad han tillskjutit till eller uppburit från företaget i form av pengar, varor eller annat, om utgifter för hans privata kostnader som företaget betalat samt om avtal eller andra förhållanden mellan honom och företaget.

Skyldighet för person som avses i första stycket att lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa reglerna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt gäller även efter det att företaget upphört att vara fåmansföretag eller företag, som enligt 3 § 12 a mom. *tredje* stycket lagen om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag.

Företagsledare i fåmansföretag, företag, som enligt 3 § 12 a mom. *ffjärde* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, eller fåmansägt handelsbolag och närstående till sådan person samt delägare i företaget skall i självdeklarationen lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa gällande bestämmelser rörande beräkningen av hans inkomst från företaget och bestämmelserna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt. Därvid skall uppgifter lämnas bland annat om hans arbetsuppgifter i företaget, om vad han tillskjutit till eller uppburit från företaget i form av pengar, varor eller annat, om utgifter för hans privata kostnader som företaget betalat samt om avtal eller andra förhållanden mellan honom och företaget.

Skyldighet för person som avses i första stycket att lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa reglerna i 3 § 12 mom. lagen om statlig inkomstskatt gäller även efter det att företaget upphört att vara fåmansföretag eller företag, som enligt 3 § 12 a mom. *ffjärde* stycket lagen om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag.

3 kap.

7 §⁶

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 andra *eller tredje* stycket av anvisning-

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 andra *ffjärde* styckena av anvisningarna

⁵ Senaste lydelse 1995:1629.

⁶ Senaste lydelse 1997:774.

arna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483). Värdet av annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. Dessutom skall i fråga om sådan förmån anges om bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483). Värdet av annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. Dessutom skall i fråga om sådan förmån anges om bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

Om värdet av en förmån justerats enligt 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen skall anges att justering skett.

Det sammanlagda värdet av andra förmåner än bilförmån skall anges särskilt för sig.

I fråga om bilförmån skall uppgift lämnas om

1. bilens modellbeteckning och årsmodell,
2. nedsättning av värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, på grund av att den skattskyldige utgett ersättning för förmånen,
3. värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, efter nedsättning enligt 2,
4. värdet av förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel enligt punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen och
5. antalet kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser.

57 §⁷

I varje kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare (förfogarkonto) samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. I så fall skall anges att det är fråga om ett förfogarkonto. I fråga om skuld som är gemensam för flera än fem personer får på motsvarande sätt uppgifter lämnas om en person som ansvarar för lånet i

⁷ Senaste lydelse 1997:495.

stället för om samtliga gäldenärer (gemensamt lån) samt i förekommande fall om den beteckning på låntagarkretsen som används för lånet. I så fall skall anges att det är fråga om ett gemensamt lån. Om ett finansiellt instrument ägs gemensamt av flera får uppgift enligt 32 c § lämnas för den som anges på avräkningsnotan i stället för samtliga ägare. Om skattemyndigheten har tilldelat den uppgiftsskyldige ett särskilt redovisningsnummer, skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

Den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning skall ange sitt personnummer, om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan. Detta gäller inte den som inte har tilldelats personnummer.

I en kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag eller företag, som enligt 3 § 12 a mom. *tredje* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

I en kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag eller företag, som enligt 3 § 12 a mom. *fjärde* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

4 kap.

1 §⁸

Den som enligt denna lag är skyldig att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller andra uppgifter till ledning för taxering är också skyldig att i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för att fullgöra deklarations- eller uppgiftsskyldigheten och för kontroll av den.

Fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. *tredje* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, är skyldigt att sörja för att underlag finns för kontroll av vad företagsledaren eller honom närstående person eller delägare tillskjutit till och tagit ut ur företaget av pengar, varor eller annat. Företaget skall vidare som underlag för kontroll av traktamentsersättning, som betalats ut till företagsledaren eller honom närstående person

Fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. *fjärde* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, är skyldigt att sörja för att underlag finns för kontroll av vad företagsledaren eller honom närstående person eller delägare tillskjutit till och tagit ut ur företaget av pengar, varor eller annat. Företaget skall vidare som underlag för kontroll av traktamentsersättning, som betalats ut till företagsledaren eller honom närstående person

⁸ Senaste lydelse 1995:1629.

eller delägare, bevara verifikation av övernattningskostnader, om ersättningen varit avsedd att täcka sådan kostnad.

Underlag skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Det finns särskilda föreskrifter om skyldigheten att föra räkenskaper.

4 §⁹

Riksskatteverket får medge undantag från bestämmelserna i denna lag om uppgiftsskyldighet för fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. *tredje* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art och omfattning.

Riksskatteverket får medge undantag från bestämmelserna i denna lag om uppgiftsskyldighet för fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. *fjärde* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art och omfattning.

Denna lag träder i kraft såvitt gäller ändringarna i 2 kap. 32 och 33 §§ samt 3 kap. 33, 34, 47 och 58 §§ den 1 januari 1999. I övrigt träder lagen i kraft den 1 juli 1998 och tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

Denna lag träder i kraft såvitt gäller ändringarna i 2 kap. 32 och 33 §§ samt 3 kap. 33, 34, 47 och 58 §§ den 1 januari 1999. I övrigt träder lagen i kraft den 1 juli 1998 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.
 2. Den nya bestämmelsen i 3 kap. 7 § tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

⁹ Senaste lydelse 1995:1629.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Överlåtaren skall ta upp ett belopp motsvarande realisationsvinst på grund av överlåtelsen som inkomst av aktiv näringsverksamhet från handelsbolaget. Har överlåtelsen under samma räkenskapsår för handelsbolaget föregåtts av en eller flera överlåtelser från fysisk person bosatt i Sverige eller svenskt dödsbo skall beloppet enligt första meningen ökas med ett belopp motsvarande summan av realisationsvinsterna från nu nämnda överlåtelser.

Vad som föreskrivs i första stycket första meningen gäller även för realisationsvinst på grund av att tilläggsköpeskillning erhållits efter det räkenskapsår för handelsbolaget då överlåtelsen skedde om överlåtaren eller någon närstående till honom – direkt eller indirekt – varit verksam i handelsbolaget efter överlåtelsen och det inte är uppenbart att verksamheten saknat betydelse för storleken av tilläggsköpeskillningen.

Vid beräkningen av realisationsvinst med tillämpning av första och andra styckena skall andelens

Föreslagen lydelse

2 §

Överlåtaren skall ta upp ett belopp motsvarande realisationsvinst på grund av överlåtelsen som inkomst av aktiv näringsverksamhet från handelsbolaget. Har överlåtelsen under samma räkenskapsår för handelsbolaget föregåtts av en eller flera överlåtelser från fysisk person bosatt i Sverige eller svenskt dödsbo skall beloppet enligt första meningen ökas med ett belopp motsvarande summan av realisationsvinsterna från nu nämnda överlåtelser.

Vad som föreskrivs i första stycket första meningen gäller även för realisationsvinst på grund av att tilläggsköpeskillning erhållits efter det räkenskapsår för handelsbolaget då överlåtelsen skedde. *I annat fall än då tilläggsköpeskillningen beräknas på grundval av handelsbolagets vinst eller omsättning eller liknande för det nämnda räkenskapsåret gäller detta dock endast om överlåtaren eller någon närstående till honom – direkt eller indirekt – varit verksam i handelsbolaget efter överlåtelsen och det inte är uppenbart att verksamheten saknat betydelse för storleken av tilläggsköpeskillningen.*

Vid beräkningen av realisationsvinst med tillämpning av första och andra styckena skall andelens

justerade ingångsvärde inte ökas
med belopp motsvarande realisa-
tionsvinsten.

justerade ingångsvärde inte ökas
med belopp motsvarande realisa-
tionsvinsten.

Prop. 1999/2000:6

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas på överlåtelser
efter den 20 september 1999.

2.12 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen
(1997:483)

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 3 och 5 §§ samt 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

3 §

Skatteavdrag skall inte göras, om

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo *samt vad som betalas ut* inte utgör utgift i en av utbetalaren bedrivna näringsverksamhet,
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,
6. ersättningen är familjebidrag till någon som tjänstgör inom totalförsvaret, eller
7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret.

3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och

a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,

b) *ersättningen* inte utgör utgift i en av utbetalaren bedrivna näringsverksamhet,

c) *utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring, samt*

d) *det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken,*

4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen om allmän försäkring,

5 §

Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersättningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersättningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, *samordningsnummer* eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 §, får skatteavdrag underlåtas endast om F-skattsedeln åberopas skriftligen.

9 kap.2 §¹

Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra *eller tredje stycket* av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller
2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket kommunalskattelagen och punkt 1 andra stycket av anvisningarna till den paragrafen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om skattemyndighetens beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2. Den nya bestämmelsen i 9 kap. 2 § tillämpas första gången på förmån som getts ut från och med den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:773.

2.13 Förslag till lag om ändring i personuppgiftslagen
(1998:204)

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 22 § personuppgiftslagen (1998:204) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §

Uppgifter om personnummer får utan samtycke behandlas bara när det är klart motiverat med hänsyn till

- a) ändamålet med behandlingen,
- b) vikten av en säker identifiering, eller
- c) något annat beaktansvärt skäl.

Uppgifter om personnummer eller samordningsnummer får utan samtycke behandlas bara när det är klart motiverat med hänsyn till

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7 och 8 §§ lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §

Ersättning för utfört arbete som avses i 3 § räknas, i annat fall än om den har betalats ut från semesterkassa, som pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete om den har betalats ut till en mottagare som hade en F-skattsedel antingen när ersättningen bestämdes eller när den betalades ut. Om mottagaren hade en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln har åberopats skriftligen.

Den som har lämnat uppgift om innehav av en F-skattsedel i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer skall anses ha haft en sådan skattsedel. Uppgiften om innehav av en F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedel som avses i första stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om innehav av F-skattsedel var oriktig.

Den som har lämnat uppgift om innehav av en F-skattsedel i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer, *samordningsnummer* eller organisationsnummer skall anses ha haft en sådan skattsedel. Uppgiften om innehav av en F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedel som avses i första stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om innehav av F-skattsedel var oriktig.

8 §

Som pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete räknas också ersättning för arbete som avses i 3 § om

1. utbetalaren var en fysisk person eller ett dödsbo,

2. den ersättning som har betalats ut inte har utgjort utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit, *och*

3. ersättningen tillsammans med

2. den ersättning som har betalats ut inte har utgjort utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit,

3. ersättningen tillsammans med

annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret har understigit 10 000 kronor.

annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret har understigit 10 000 kronor,

4. utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring, och

5. det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:938) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspliktiga

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1998:938) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspliktiga skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

I automatiserat register över totalförsvarspliktiga får endast följande personuppgifter föras in:

1. personnummer, namn, adress, telefonnummer och folkbokföringsort,	1. personnummer <i>eller samordningsnummer</i> , namn, adress, telefonnummer och folkbokföringsort,
---	---

2. hinder för genomförande av utredning som avses i 3 § första stycket, för utbildning eller för krigsplacering eller annat ianspråktagande av den registrerade för totalförsvarets räkning,

3. boende- och familjeförhållanden samt försörjning, om uppgiften behövs för att Totalförsvarets pliktverk skall kunna fullgöra sina åligganden i fråga om förmåner till totalförsvarspliktiga,

4. utbildning, anställning, kunskaper, färdigheter, anlag och intressen som har betydelse för bedömningen av den registrerades användbarhet inom totalförsvaret,

5. fysisk och psykisk hälsa och förmåga jämte de uppgifter som ligger till grund för bedömningen härav,

6. om den registrerade är svensk medborgare eller inte,

7. utgången i mål om ansvar för brott mot totalförsvarsplikten,

8. att den registrerade har dömts till påföljd för brott som framgår av uppgift ur belastningsregistret som Totalförsvarets pliktverk fått del av,

9. att den registrerade genomgått säkerhetsprövning enligt säkerhetskyddslagen (1996:627), vilken säkerhetsklass prövningen avsett och resultatet av denna,

10. vad som bestämts vid inskrivningen enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt eller lagen (1994:1810) om möjlighet för kvinnor att fullgöra värnplikt eller civilplikt med längre grundutbildning,

11. krigsplacering, annat ianspråktagande av den registrerade för totalförsvaret eller särskild uppgift som han eller hon skall utföra vid höjd beredskap,

12. tjänstgöring inom totalförsvaret samt betyg, vitsord, förordnanden och utmärkelser som är att hänföra till denna, samt

13. personliga förhållanden i övrigt som åberopas av den registrerade, om de rör hans eller hennes tjänstgöring inom totalförsvaret.

Andra känsliga personuppgifter än sådana uppgifter som rör hälsa eller religiös övertygelse får inte föras in i ett automatiserat register över totalförsvarspliktiga. Uppgifter om religiös övertygelse får endast registreras om den registrerade har lämnat sitt uttryckliga samtycke till att

uppgifterna behandlas i registret och de rör hans eller hennes tjänstgöring inom totalförsvaret. Prop. 1999/2000:6

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

2.16 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:353) om
rättspsykiatriskt forskningsregister

Prop. 1999/2000:6

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1999:353) om rättspsykiatriskt forskningsregister skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

För varje person får uppgifter om namn, personnummer, kön, medborgarskap, födelseland, hemkommun och sysselsättning registreras.

5§

För varje person får uppgifter om namn, personnummer *eller samordningsnummer*, kön, medborgarskap, födelseland, hemkommun och sysselsättning registreras.

3 Ärendet och dess beredning

I den ekonomiska vårpropositionen (prop. 1998:/99:100 s. 167f.) uttalade regeringen att ekonomiska styrmedel har visat sig effektiva för att hejda eller minska miljöhot samt att en successivt ökad miljörelatering av skattesystemet bidrar till att viktiga miljömål kan uppnås. Regeringen aviserade att ett förslag bereddades inom Regeringskansliet om en möjlighet att sätta ned förmånsvärdet för s.k. miljöbilar. Detta arbete resulterade i promemorian Förmånsbeskattning av miljöbilar (Ds 1999:34). En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig finns i *bilaga 3*. En sammanställning över remissyttrandena har upprättats och finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi1999/2243).

Regeringen tar nu upp förslaget om ändrad förmånsbeskattning för miljöbilar till behandling.

Regeringen tar också upp frågan om skyldighet för privatpersoner att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på ersättning för arbete. I prop. 1995/96:222 Vissa åtgärder för att halvera arbetslösheten till år 2000, ändrade anslag för budgetåret 1995/96, finansiering m.m. aviserades att regeringen avsåg att låta se över reglerna för anlåtande av tjänster och analysera vilken roll privatpersoners köp av tjänster har för privatekonomin. Vidare uttalade regeringen att i anslutning till denna översyn borde Riksskatteverket analysera möjligheterna till administrativa förenklingar när det gäller den privata tjänstesektorn.

Genom beslut den 5 september 1996 uppdrog regeringen åt Riksskatteverket att analysera möjligheterna att förenkla redovisning och betalning av preliminär skatt och arbetsgivaravgifter samt kontrolluppgiftslämnande när en privatperson har anställt eller anlitat en annan privatperson för att utföra ett arbete. Uppdraget redovisades i Riksskatteverkets Rapport 1996:5 Redovisning av privata tjänster.

Den 5 september 1996 bemyndigade regeringen också det statsråd som har till uppgift att föredra ärenden om skatter att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att analysera förutsättningarna för tjänstesektorns utveckling. Utredaren hade också att beakta resultatet av Riksskatteverkets arbete. Som särskild utredare förordnades ekonomen Dan Andersson. Utredningen antog namnet Tjänstebeskattnings-utredningen och avlämnade i mars 1997 betänkandet Skatter, tjänster och sysselsättning (SOU 1997:17). En sammanfattning av utredningens förslag till förenklad betalning av skatter och avgifter när en uppdragstagare anlitas finns i *bilaga 4* och utredningens lagförslag i *bilaga 5*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig finns i *bilaga 6*. En sammanställning över remissyttrandena har upprättats och finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi97/999).

Regeringen behandlar vidare en skrivelse från Riksskatteverket till Finansdepartementet den 20 mars 1998 med hemställan om att beslutförelsereglerna i 2 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324) ändras så att en skattenämnd skall vara beslutförelse med ett lägre antal övriga ledamöter än vad som gäller för närvarande, om en ledamot får förhinder sedan kallelse

till sammanträdet sänts ut. Finansdepartementet har den 12 januari 1999 i en promemoria angående översyn av reglerna om beslutförhet i skattenämnd lämnat förslag till ändring av dessa regler. En sammanfattning av promemorians förslag till beslutförhetsregler finns i *bilaga 7*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi98/972).

I propositionen föreslås också en komplettering till reglerna om att registrerade trossamfund, däribland Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar, i skattehänseende skall likställas med ideella föreningar. Det är fråga om en ändring i bestämmelserna om grundavdrag i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Vidare har med anledning av de nya relationerna mellan staten och Svenska kyrkan en följdändring utarbetats i lagen (1941:416) om arvs- och gåvoskatt. Synpunkter på detta förslag har under hand inhämtats från Kammarkollegiet.

Regeringen beslutade den 29 juni 1995 att en särskild utredare skulle tillkallas med uppgift att se över lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter. Utredaren fick också i uppdrag att se över vissa frågor med anknytning till folkbokföringslagen (1991:481). Utredningen överlämnade i april 1996 betänkandet Några folkbokföringsfrågor (SOU 1996:68). Betänkandet har remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi96/2700).

Regeringen föreslog i en proposition om skydd för förföljda personer, samordningsnummer, m.m. (prop. 1997/98:9) att personer som inte är folkbokförda här i landet skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer. Regeringens förslag byggde i allt väsentligt på den ovan nämnda utredningens förslag. Förslaget har antagits av riksdagen (bet. 1997/98:SkU5, rskr. 1997/98:76). Bestämmelserna om samordningsnummer träder i kraft den 1 januari 2000. I propositionen föreslogs de ändringar i folkbokföringslagen (1991:481) som behövdes för genomförandet av reformen. Regeringen föreslår nu de ändringar i andra lagar som föranleds av att samordningsnummer skall tilldelas personer som inte är folkbokförda här i landet.

En skyldighet för värdepappersinstitut att lämna kontrolluppgift om utfärdande av optioner och slutförande av options- och terminsaffärer även i de fall avräkningsnota inte skall upprättas infördes den 1 juli 1998 efter förslag i prop. 1997/98:134. Kontrolluppgifterna skall lämnas första gången inför 2000 års taxering. I en skrivelse som inkom den 7 april 1999 har Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen hemställt om att den utökade kontrolluppgiftsskyldigheten för options- och terminsaffärer skall tillämpas första gången vid 2002 års taxering. Hemställan har skickats på remiss till Datainspektionen, Ekobrottsmyndigheten, Finansinspektionen och Riksskatteverket. Deras remissyttranden finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi1999/1349). Regeringen tar nu upp frågan till behandling.

Riksdagen beslöt hösten 1998 efter förslag i prop. 1998/99:15 om skatteregler vid omstrukturering av företag. Vidare upphörde bankaktiebolagslagen (1987:618) att gälla den 1 januari 1999. Regeringen lägger

nu fram förslag till nödvändiga följdändringar i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Med anledning av Lagrådets yttrande över regeringens förslag till ny inkomstskattelag föreslås slutligen ett förtydligande i lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall. Ärendet har beretts i Finansdepartementet. Synpunkter har underhand inhämtats från Riksskatteverket. De synpunkter som framförts har i allt väsentligt beaktats.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 26 augusti 1999 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 9*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 10*. Lagrådets synpunkter har i huvudsak följts. Synpunkterna kommenteras i avsnitt 4.2 och författningskommentaren.

Övriga lagförslag är av sådan enkel beskaffenhet att Lagrådets hörande saknar betydelse.

4 Förmånsbeskattning av s.k. miljöbilar

4.1 Allmänna bestämmelser om bilförmån

4.1.1 Hur förmånsvärdet beräknas

Enligt 32 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) skall till intäkt av tjänst hänföras avlöning, arvode och kostnadsersättning samt annan förmån i pengar, bostad eller annat som utgått för tjänsten. Som skattepliktig förmån räknas därför bl.a. bilförmån. Skatteplikt för bilförmån uppkommer när skattskyldig för privat bruk i mer än ringa omfattning nyttjar bil som tillkommer honom på grund av anställning, uppdragsförhållande eller annan liknande grund. Med ringa omfattning avses enligt förarbetena ett fåtal tillfällen per år och en sammanlagd körsträcka på högst 100 mil (prop. 1993/94:90 s. 93). Enligt punkt 1 a av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen kan privat bruk av bil som ingår i egen näringsverksamhet bli föremål för uttagsbeskattning. För värdering tillämpas då samma regler som gäller i ett anställningsförhållande.

Reglerna för värdering av förmån av fri eller delvis fri bil återfinns i punkterna 2 och 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen och tillämpas såväl vid inkomsttaxeringen som vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. Reglerna fick i huvudsak sin nuvarande utformning 1996 och justerades 1997 (prop. 1996/97:19, bet. 1996/97:FiU1, SFS 1996:1208 samt prop. 1996/97:173, bet. 1997/98:SkU4, SFS 1997:770).

Huvudregeln

Huvudregeln innebär att värdet av bilförmån exklusive drivmedel för helt kalenderår skall bestämmas till ett fast belopp med tillägg av ett ränterelaterat och ett prisrelaterat belopp.

Det fasta beloppet motsvarar 0,3 prisbasbelopp. Vid beräkningen används det för beskattningsåret gällande prisbasbeloppet. Det ränterelaterade beloppet skall beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad andra året före taxeringsåret multiplicerat med nybilspriset för årsmodellen. Det prisrelaterade beloppet skall för en bil med ett nybilspris för årsmodellen som uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp beräknas till 9 procent av nybilspriset. Överstiger nybilspriset 7,5 prisbasbelopp skall det prisrelaterade beloppet bestämmas till 9 procent av 7,5 prisbasbelopp med tillägg av ett belopp motsvarande 20 procent av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp. Till nybilspriset för årsmodellen skall i förekommande fall läggas anskaffningskostnaden för all extrautrustning.

Sexårsbilar och äldre bilar

För äldre bilar gäller en spärregel som innebär att om bilen är sex år eller äldre skall nybilspriset för årsmodellen anses motsvara fyra prisbasbelopp,

om inte det verkliga nybilspriset med tillägg av anskaffningskostnad för extrautrustning är högre.

4.1.2 Nedsättning av förmånsvärdet

Värdet av bilförmån skall schablonmässigt sättas ned om den skattskyldige använt bilen för omfattande körning i tjänsten. För den som kört minst 3 000 mil i tjänsten under ett kalenderår skall förmånsvärdet bestämmas till 75 procent av det värde som skulle följa vid beräkning av förmånsvärdet enligt huvudregeln eller spärregeln.

Delvis fri bil

Nedsättning av förmånsvärdet skall ske, om förmånshavaren betalar ersättning för annat än drivmedel till arbetsgivaren eller själv betalar vissa kostnader för bilen. Förmånsvärdet skall då sättas ned med ersättningens belopp.

Del av år

Om den skattskyldige har bilförmån endast under en del av året skall förmånsvärdet sättas ned med en tolfedel för varje hel kalendermånad som han inte åtnjutit förmånen.

4.1.3 Jämkning av förmånsvärdet

Värdet av bilförmån får enligt punkt 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen jämkas nedåt eller uppåt, om det finns synnerliga skäl.

Som synnerliga skäl för jämkning nedåt av värdet av bilförmån anses att bilen använts som arbetsredskap, att bilen använts i taxinäring och har körts minst 6 000 mil i tjänsten under ett kalenderår och dispositionen för privat körning i mer än ringa utsträckning varit begränsad eller att andra sådana omständigheter föreligger.

I de fall den skattskyldige har haft förmånen av fri eller delvis fri bil endast under en kortare tidsperiod – exempelvis under semestern – bör förmånsvärdet jämkas uppåt. Förmånsvärdet bör då beräknas till det belopp som motsvarar den inbesparing som gjorts jämfört med om bilen i stället hyrts under denna tidsperiod.

Bilar som deltar i test

Jämkning nedåt av bilförmånsvärdet får också ske när bilen ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknade för utprovning av en ny eller förbättrad miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna. I prop. 1996/97:19 s. 63 anges att sådana bilar många gånger har ett lika högt och

ibland högre nybilspris än sina traditionella motsvarigheter på bilmarknaden. Det är då rimligt att den som deltar i ett sådant försök eller test skall kunna få värdet jämkat nedåt. Försöket eller testet innebär ju att tekniken inte är fullt utprovad eller att man t.ex. inte vet hur bilen klarar ett kallt klimat. Även andra inskränkningar kan förekomma, som t.ex. är fallet för de bilar som körs på andra drivmedel än bensin eller dieselolja för vilka det endast finns få tankställen. På s. 91 i nämnda proposition anges att jämkning bör ske ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för motsvarande bil utan den särskilda utrustningen eller tekniken som testas eller är under utprovning eller med beaktande av de särskilda inskränkningar som deltagandet i testet får antas medföra.

4.1.4 Förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel (drivmedelsförmån)

Om arbetsgivaren betalar drivmedel för den skattskyldiges privata körning skall den skattskyldige påföras förmån av fritt drivmedel med ett belopp som motsvarar förmånens marknadsvärde multiplicerat med 1,2. Marknadsvärdet skall antas motsvara värdet av den mängd drivmedel som kan antas ha förbrukats för den sträcka som bilen totalt körts under förmånstiden, om inte den skattskyldige kan göra sannolikt att värdet är något annat. Om arbetstagaren ersätter arbetsgivaren för drivmedel skall förmånsvärdet sättas ned med ersättningsens belopp.

4.2 Överväganden och förslag

Regeringens förslag: Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med miljövänligare drivmedel än bensin och dieselolja eller med elektricitet och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, skall förmånsvärdet få jämkas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

Promemorieförslaget överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Promemorians förslag har överlag fått ett positivt mottagande. *Riksskatteverket* ställer sig positiv till att nybilspriset för s.k. miljöbilar får justeras ned till en nivå som motsvarar nybilspriset för en jämförbar bil som drivs med endast bensin eller dieselolja. *Riksskatteverket* förordar emellertid en bestämmelse om detta som är utformad som en värderingsregel och som kompletterar den nuvarande huvudregeln. Några remissinstanser anser att det bör övervägas om det inte är möjligt att ytterligare sänka förmånsvärdet i de fall där miljöbilen på grund av den särskilda tekniken är mindre brukbar än en jämförbar traditionell bil. *Svenska Arbetsgivareföreningen* och *Sveriges Industriförbund* avstyrker förslaget med motiveringen att de anförda miljöskälen till stöd för förslaget om ändrad förmånsbeskattning av miljöbilar inte är tillräckligt starka för att frångå principen om likformig och neutral beskattning.

Skälen för regeringens förslag: Arbetet med att introducera bilar som körs med miljövänligare drivmedel än dieselolja och bensin eller med elektricitet (s.k. miljöbilar) pågår hos många biltillverkare. Högt ställda miljökrav medför vanligen att kostnaden för biltillverkaren ökar, varför försäljningspriset för dessa bilar blir högre. En bil som drivs med exempelvis gas eller har dubblade bränslesystem har i regel ett väsentligt högre nybilspris än närmast jämförbara bil av samma märke och årsmodell som drivs med endast bensin eller dieselolja. En annan fördyrande faktor är att produktionsserierna är korta. Med nuvarande bilförmånsregler får därför miljöbilen ett högre förmånsvärde än dess traditionella motsvarighet.

Exempel

Nybilspriset för en traditionell Volvo V 70 2,5 av 1999 års modell uppgår till 227 000 kr, vilket för inkomståret 1999 ger ett förmånsvärde på 38 800 kr. En Volvo V 70 2,5 Bi-Fuel (som kan köras på både biogas och bensin) har ett nybilspris på 267 000 kr. Förmånsvärdet blir då 43 700 kr, vilket är 4 900 kr högre än det som gäller för originalmodellen.

De högre miljökraven leder däremot i regel inte till att komforten, tillgängligheten eller körbarheten hos bilarna ökar. Många av miljöbilarna har en begränsad räckvidd (särskilt elbilarna) och vad gäller gasbilar tar gastanken upp en stor del av bilens bagageutrymme. Vidare är tillgången på tankställen för andra drivmedel än bensin och dieselolja begränsad. Detta försvårar introduktionen av miljöbilar på bilmarknaden.

Det finns i dag en mängd olika lösningar som alla syftar till att minska bilarnas negativa miljöpåverkan. I promemorian (avsnitt 4.2) nämns exempel på bränslen som kan komma att ersätta de traditionella drivmedlen.

En av de grundläggande principerna i det nuvarande skattesystemet är principen om likformig och neutral beskattning. Denna innebär att skatteuttaget skall vara detsamma oavsett om en ersättning för arbete utgår i form av kontant lön eller annan förmån, som exempelvis förmån av fri bil. En utgångspunkt vid beskattning av bilförmån är således att förmånen skall motsvara kostnaden för en motsvarande privat bil (prop. 1996/97:19 s. 55). Detta kommer också till uttryck i 42 § andra stycket kommunalskattelagen där det anges som huvudregel att förmåner skall värderas till marknadsvärdet. För att skattesystemet skall behålla sin stabilitet och för att undvika ekonomiska snedvridningar av inte önskvärt slag bör avsteg från neutralitetsprincipen göras endast om starka skäl talar för det. En differentierad förmånsbeskattning av bilar med hänsyn till deras effekt på miljön innebär ett avsteg från principen om likformig och neutral beskattning.

Regeringen har i 1999 års vårproposition (prop. 1998/99:100 s. 167f) sagt sig dela Skatteväxlingskommitténs bedömning att ekonomiska styrmedel har visat sig effektiva för att hejda och minska miljöhot samt att den successivt ökade miljörelateringen av skattesystemet bidrar till att viktiga miljömål kan uppnås. Värderingsreglerna för bilförmån har under

de senaste åren genomgått förändringar som delvis har varit påverkade av miljömässiga aspekter. Det senaste exemplet på detta är att värdet av bilförmån skall beräknas exklusive drivmedel. Inriktningen är att innehavaren av en förmånsbil själv betalar allt drivmedel och därmed får ett incitament att köra mindre privat.

I promemorian sägs att det från flera håll framförts kritik mot den nuvarande utformningen av bilförmånsreglerna som uppfattas som ett hinder mot det miljömässiga arbetet och utvecklingen av nya drivmedel. Man efterlyser flera incitament i skattesystemet i syfte att nå positiva miljöeffekter. Genom gynnsammare bilförmånsregler skulle introduktionen av miljöbilar på bilmarknaden kunna underlättas. Därigenom skulle bättre förutsättningar skapas för att göra beståndet av förmånsbilar miljövänligare än i dag. Förmånsbilarnas egenskaper ger dessutom kvardröjande effekter i bilparken genom att bilarna säljs vidare som andrahandsbilar. Sammantaget anses de anförda positiva miljöeffekterna av en ändrad förmånsbeskattning av miljöbilar motivera ett avsteg från principen om likformig och neutral beskattning.

De i promemorian anförda omständigheterna till stöd för en positiv särbehandling av miljöbilarna vid förmånsbeskattningen godtas eller lämnas utan erinran av de flesta remissinstanserna. Även regeringen ansluter sig till den gjorda bedömningen. Det är således regeringens uppfattning att förmånsreglerna för miljöbilar bör förbättras. Det återstår här efter att ta ställning till det sätt på vilket detta bör ske.

I promemorian redovisas tre olika lösningar, nämligen en ändring av huvudregeln, en ny möjlighet att sätta ned förmånsvärdet respektive en ny jämningsregel.

Redan i det nuvarande skattesystemet finns en möjlighet att få bilförmånsvärdet jämkat nedåt med hänsyn till bilens miljöegenskaper. I punkt 4 tredje stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen föreskrivs att jämkning av förmånsvärdet får ske när bilen ingår i en större grupp bilar som deltar i ett test eller liknade för utprovning av en förbättrad miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna. Jämkning på denna grund bör enligt motiven (prop. 1996/97:19 s. 63) endast vara möjlig när det är fråga om utveckling av teknik eller drivmedel som kan förbättra bilarnas miljö- eller trafiksäkerhetsegenskaper. I motiven (s. 91) uttalas även att jämkning i ett sådant fall bör ske ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för motsvarande bil utan den särskilda utrustning eller teknik som testas eller är under utprovning eller med beaktande av de särskilda inskränkningar som deltagandet i testet får antas medföra. För det fall bilen sedermera efter avslutat test eller liknade finns att köpa på den allmänna marknaden upphör möjligheten till jämkning av förmånsvärdet på den grunden.

Jämningsgrunderna vid beräkning av värdet på bilförmån är även i övrigt i allt väsentligt knutna till bilens fysiska skick och tillstånd. Jämkning nedåt av förmånsvärdet får bl.a. ske när bilen har karaktär av arbetsredskap eller använts i taxinäring. Möjligheten att jämställa förmånsvärdet för miljöbilar med förmånsvärdet för närmast jämförbara

konventionella bil är också knuten till bilens fysiska skick. En jämningsregel kan också sägas innebära en fortsatt jämningsmöjlighet för s.k. testbilar. När de introduceras på marknaden bortfaller den nuvarande jämningsmöjligheten, trots att dessa bilar då normalt torde ha ett högre nybilspris än de konventionella bilmodellerna.

Nedsättning av förmånsvärdet skall ske dels när den skattskyldige betalar ersättning till arbetsgivaren för att nyttja bilen, dels när den skattskyldige har haft förmånen endast en del av året. Dessutom skall nedsättning av förmånsvärdet ske vid omfattande tjänstekörning. Dessa omständigheter är i regel knutna till den skattskyldiges användning av förmånsbilen. Förhållandena är emellertid i princip desamma för konventionella bilar och miljöbilar.

En tredje möjlighet är som nämnts att komplettera huvudregeln. Detta skulle kunna ske genom att nybilspriset för miljöbilarna beräknas och anges på det sätt som nu sker med övriga bilar. Riksskatteverket förordar denna lösning och framhåller främst dess administrativa fördelar.

Regeringen gör följande bedömning. En ändring av nedsättningsreglerna torde vara den minst ändamålsenliga lösningen eftersom dessa regler är knutna till förmånstagarens användning av bilen. En nedsättningsregel för miljöbilar skulle således bryta systematiken i reglernas uppbyggnad.

En ny jämningsregel blir aktuell att tillämpa vid den skattskyldiges inkomsttaxering och när arbetsgivare hos skattemyndigheten ansökt om justering av underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter och skatteavdrag enligt skattebetalningslagen. En ny jämningsregel skulle enligt Riksskatteverket medföra merarbete och merkostnader för skattemyndigheterna till följd av ett ökat antal jämningsärenden. För närvarande är emellertid antalet förmånsbilar för vilka jämkning enligt den föreslagna regeln skulle ske starkt begränsat. Någon märkbar förändring för skattemyndigheterna bör det därför till en början inte bli. De av Riksskatteverket framförda farhågorna om en ökad administrativ börda torde därför för närvarande vara överdrivna.

Den av Riksskatteverket föreslagna ändringen av huvudregeln skulle medföra att fiktiva nybilspriser måste fastställas för miljöbilarna och anges i verkets föreskrifter. Detta skulle innebära en principiellt mer ingripande ändring av regelsystemet än ett införande av en jämningsregel. Med hänsyn bl.a. till att någon etablerad metod att fastställa fiktiva nybilspriser på miljöbilar ännu inte finns är en sådan lösning mindre lämplig.

Mot bakgrund av det anförda är det regeringens uppfattning att en jämningsregel leder till den mest ändamålsenliga lösningen. Den nya bestämmelsen bör införas i ett nytt fjärde stycke i punkt 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen.

Bilförmånsvärdet för miljöbilar bör i likhet med förmånsvärdet för bilar som deltar i test eller liknande jämkas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för motsvarande bil utan den särskilda utrustningen eller tekniken. I första hand bör jämförelsen göras med bilar av samma märke och årsmodell. Detta bör vara tämligen enkelt eftersom de flesta bilar som drivs med andra drivmedel än bensin och dieselolja bygger på

modifikationer av redan framtagna originalmodeller. I andra hand kan jämförelsen göras med nybilspriset för närmast jämförbara konventionella bil i samma storleksklass eller med ett genomsnittligt nybilspris för storleksklassen. Vid jämförelsen skall, i de fall förmånsvärdet för miljöbilen innefattar kostnader för extrautrustning, motsvarande värde läggas till nybilspriset för den jämförbara bilen.

En svårighet föreligger beträffande miljöbilar som inte har någon konventionell motsvarighet på bilmarknaden. Klart är att även dessa unika bilmodeller skall omfattas av förslaget. Lagrådet påpekar i sitt yttrande att det inte kan uteslutas att det kan uppstå situationer där det framstår som oklart vilken bilmodell som skall anses som "närmast jämförbar" och att det är viktigt att en enhetlig rättstillämpning upprätthålls i detta avseende. Enligt Lagrådets mening torde det främsta medlet att åstadkomma ett sådant resultat vara genom verkställighetsföreskrifter på motsvarande sätt som redan finns vad gäller värdering av bilförmån.

Regeringen delar Lagrådets uppfattning att det är betydelsefullt att upprätthålla en enhetlig rättstillämpning på området. Som tidigare framhållits finns det emellertid inte ännu någon etablerad metod att beräkna det nybilspris som skulle ha gällt för en miljöbil om den inte varit försedd med den särskilda miljövänliga utrustningen. En sådan bestämning av nybilspriset eller av ett belopp med vilket nybilspriset skall sättas ned torde i praktiken utgöra en nödvändig del av en av Riksskatteverket utfärdad föreskrift om jämkning. För närvarande skulle det därför knappast medföra någon ökad enhetlighet vid tillämpningen av jämkningsregeln att ge Riksskatteverket i uppdrag att utfärda föreskrifter på området. Regeringen vill därför inte förordna en sådan lösning. Det är emellertid angeläget att följa utvecklingen på området för att därigenom få ett underlag för en bedömning av jämkningsregelns praktiska funktion och administrativa konsekvenser.

För det fall det saknas en konventionell motsvarighet på bilmarknaden torde förmånsvärdet för den aktuella miljöbilen kunna jämföras med förmånsvärdet för andra liknande miljöbilar som i sin tur jämförs med motsvarande konventionella bil. En elbil som inte har någon konventionell motsvarighet på marknaden skulle exempelvis kunna jämföras med andra elbilar, som i sin tur jämförs med motsvarande konventionella bil. Av särskild betydelse vid jämförelsen är den merkostnad som den utvecklade utrustningen eller tekniken innebär i förhållande till den jämförbara bilen. Hur stor jämkning som bör ske i ett sådant fall får bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.

Som framgår av avsnitt 4.1 där de nuvarande reglerna om beskattning av bilförmån beskrivs kan värdet av bilförmån komma att bestämmas med hänsyn såväl till jämknings- som nedsättningsregler. Det kan alltså förekomma situationer då flera regler är tillämpliga samtidigt när det gäller att bestämma förmånsvärdet för den aktuella bilen. Likaså kan det förekomma situationer där jämkning kan anses motiverad enligt flera jämkningsgrunder i punkt 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen. För tydlighetens skull bör i detta sammanhang framhållas att jämkning enligt en grund inte utesluter jämkning enligt en annan. I en sådan situa-

tion bör storleken av jämkningen grunda sig på en samlad bedömning av de hinder som begränsar det privata nyttjandet av förmånsbilen.

4.3 Beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

Reglerna för värdering av förmån av fri eller delvis fri bil tillämpas också vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. Vid beräkning av underlag för skatteavdrag och arbetsgivaravgifter skall skattepliktiga förmåner tas upp till ett värde som bestäms enligt 8 kap. 14–17 §§ samt 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483). Om arbetstagaren betalat ersättning för en förmån skall ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet. Förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel skall värderas till marknadsvärdet. Av 9 kap. 2 § skattebetalningslagen framgår vidare att skattemyndigheten på begäran av arbetsgivaren får justera värdet av förmånen om det finns grund för jämkning enligt punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen. Enligt 8 kap. 16 § skattebetalningslagen skall, om arbetsgivarens ansökan beviljas, det justerade förmånsvärdet användas även vid beräkning av skatteavdrag.

Förslaget om införandet av ytterligare en jämkningsgrund med inriktning på miljöbilar föranleder en följdändring i 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen.

4.4 Kontrolluppgiftsskyldigheten

Den närmare regleringen av kontrolluppgiftsskyldigheten för bl.a. bilförmån finns i 3 kap. 4–7 §§ lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. På kontrolluppgiften skall alltid anges värdet av bilförmån exklusive drivmedel enligt punkt 2 första–fjärde styckena av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen. Vid beräkning av värdet av bilförmån skall bestämmelserna om jämkning i punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § i nämnda lag tillämpas endast om skattemyndigheten på ansökan av arbetsgivaren beslutat om jämkning av förmånsvärdet vid beräkning av underlaget för arbetsgivaravgifter.

Förslaget om införandet av ytterligare en jämkningsgrund med inriktning på miljöbilar föranleder en följdändring i 3 kap. 7 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

5 Privatpersoners redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

5.1 Nuvarande ordning

5.1.1 Skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter

Skyldigheten att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på ersättning för arbete beror i huvudsak på om mottagaren har A-skattsedel eller F-skattsedel. Den som betalar ut ersättning för utfört arbete till en person som har A-skattsedel är enligt huvudregeln skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter. Detsamma gäller om mottagaren saknar skattsedel på preliminär skatt. Utbetalaren behöver dock inte göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter om ersättningen understiger 1 000 kr under inkomståret. Är utbetalaren en fysisk person eller ett dödsbo behöver utbetalaren inte heller göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter om den sammanlagda ersättningen understiger 10 000 kr under inkomståret, under förutsättning att utgiften inte är en kostnad i utbetalarens näringsverksamhet. Denna beloppsgräns kom till i samband med lagstiftningen om F-skattsedel (se prop. 1991/92:112). Syftet var att från reglerna om skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter undanta vanliga transaktioner mellan enskilda personer samt mellan enskilda och näringsidkare som inte hade F-skattsedel, eller enklare uttryckt transaktioner mellan privatpersoner. På ersättningar understigande 10 000 kr skall i stället mottagaren själv betala skatt och socialavgifter i form av egenavgifter. I regel sker detta först i samband med debiteringen av den slutliga skatten.

5.1.2 Redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

Den som har varit skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter är skyldig att lämna en skattedeklaration. Förutom avdragen skatt och arbetsgivaravgifter skall ingående och utgående mervärdesskatt redovisas i deklarationen. Deklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod. Normalt omfattar en redovisningsperiod en kalendermånad. Skattemyndigheten registrerar den som är skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter. Om skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter inte skall redovisas för en eller flera perioder, måste detta skriftligen anmälas till skattemyndigheten. I annat fall kan skönsbeskattning komma att ske på grund av utebliven deklaration.

5.1.3 Skyldighet att lämna kontrolluppgift

Kontrolluppgift om lön, arvode och andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst skall lämnas av den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen om de sammantagna uppgår till minst 100 kr för hela året.

På ersättningar som uppgår till mindre än 1 000 kr för hela året och som betalas ut av fysiska personer med anledning av tillfälliga arbeten är utbetalaren skyldig att lämna kontrolluppgift först efter föreläggande av skattemyndigheten.

Uppgifterna skall lämnas till skattemyndigheten på blankett enligt fastställt formulär senast den 31 januari året efter det år ersättningen betalades ut.

5.2 Kritik mot nuvarande ordning

Den beloppsgräns som finns i dag när det gäller skyldigheten att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter vid ersättningar för utfört arbete mellan privatpersoner kan i sig skapa vissa tillämpningssvårigheter.

Antag att en uppdragstagare begär ersättning med 9 000 kr för utfört arbete under ett år. Antag vidare att uppdragstagaren vill ha kompensation för att han själv måste betala de på ersättningen belöpande socialavgifterna. Genom kompensationen kommer den totala ersättningen att överstiga 10 000 kr vilket medför att skyldigheten att betala socialavgifter övergår på den som betalar ut ersättningen. I den uppkomna situationen vill uppdragsgivaren naturligtvis inte kompensera uppdragstagaren för socialavgifterna. Om ersättningen då minskas med kompensationen är man tillbaka vid utgångspunkten. Detta problem gör sig för närvarande gällande vid ersättningar mellan ungefär 7 600 kr och 9 999 kr.

För gode män och förvaltare är det problem som beloppsgränsen medför särskilt uttalat. Enligt 12 kap. 16 § föräldrabalken har gode män och förvaltare rätt till skälig ersättning för sitt arbete och sina omkostnader. Beslut om sådan ersättning fattas av överförmyndaren som också bestämmer om ersättningen, i stället för med kommunens medel, skall betalas med medel som tillhör huvudmannen. I de fall ersättningen för arbete skall betalas med huvudmannens medel är gode mannen eller förvaltaren skyldig att betala socialavgifter på belopp understigande 10 000 kr. Han får därigenom ut en lägre ersättning än den som får ersättningen utbetald från kommunen eftersom en kommun alltid är skyldig att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen uppgår till minst 1 000 kr under inkomståret. Problemet skulle kunna lösas genom tillämpning av två ersättningsnivåer med särskild kompensation till den som själv skall betala socialavgifterna. Ersättningsnivån ligger emellertid ofta i det intervall där sådan kompensation enligt vad som ovan sagts leder till praktiska problem.

Vidare uppfattas de regler som gäller när en privatperson anlitar någon annan person för ett uppdrag eller ett tillfälligt arbete i många fall som så svårtillämpade att de direkt motverkar en korrekt redovisning av skatt och arbetsgivaravgifter. Ett problem är bristande kunskap om gällande regler. Den skriftliga information som skatteförvaltningen tillhandahåller riktar sig i första hand till företagare med anställd personal. Informationen är i regel också mycket omfattande. Riksskatteverket har inlett ett försök med att ge riktad information i förenklad form till privatpersoner som har tillfälligt anställda. Avsikten är att detta försök skall utökas. Ett annat

problem är att själva förfarandet anses betungande. Vidare har anförts att det är svårt att komma ihåg att kontrolluppgift skall lämnas eftersom detta i regel skall ske lång tid efter det ersättningen har betalats ut.

5.3 Överväganden och förslag

Regeringens förslag: När det gäller ersättningar mellan privatpersoner skall utbetalare och mottagare ha möjlighet att träffa en överenskommelse om att utbetalaren skall göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter redan då ersättningen uppgår till minst 1 000 kr under inkomståret.

Om en sådan överenskommelse har träffats skall den som uppbär ersättningen ange detta i sin självdeklaration.

För ersättning för arbete till god man eller förvaltare skall utbetalaren alltid göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter om ersättningen uppgår till minst 1 000 kr under inkomståret.

Tjänstebeskattningsutredningens förslag: Utredningen föreslår att en fysisk person som har A-skattsedel och tar emot ersättning för utfört arbete från en annan fysisk person skall vara skyldig att betala preliminär skatt och socialavgifter även på ersättningar som uppgår till 10 000 kr eller mer.

Remissinstanserna: Huvuddelen av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att erinra mot utredningens förslag. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser dock att förslaget strider mot den uppborärrättsliga principen att endast den som har en F-skattsedel skall vara skyldig att själv betala sin preliminära skatt och svara för sina socialavgifter. *Branschsaneringsutredningen* avstyrker förslaget och menar att sannolikheten för att skatter och avgifter betalas in minskar om uppdragstagaren görs betalningsansvarig.

Skälen för regeringens förslag: Frågan om skyldighet att betala skatt och socialavgifter vid ersättningar för arbete mellan privatpersoner har tidigare varit föremål för flera utredningar. Riksskatteverket har i sin rapport *Redovisning av privata tjänster (RSV Rapport 1996:5)* redovisat två alternativa förslag när det gäller betalningsskyldigheten för skatt och avgifter. De innebär i korthet följande. Det första förslaget utgår ifrån att göra det så enkelt som möjligt för den som är uppdragsgivare. Förslaget innebär att uppdragstagaren själv skall betala skatt och socialavgifter oavsett ersättningens storlek. Den nuvarande skyldigheten för privatpersoner att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på ersättningar till uppdragstagare som betalar A-skatt eller som saknar skattsedel på preliminär skatt och som uppgår till minst 10 000 kr tas således bort. Det andra förslaget innebär i likhet med vad som gäller i dag att uppdragsgivaren har betalningsskyldighet för skatter och avgifter om ersättningen uppgår till minst 10 000 kr men en möjlighet införs att ingå avtal om att uppdragsgivaren skall göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter redan då ersättningen uppgår till 1 000 kr. Tjänstebeskattningsutredningens förslag överensstämmer med Riksskatteverkets första förslag.

Tjänstebeskattningsutredningens förslag leder visserligen till att de med beloppsgränsen förknippade problemen får en lösning, men förslaget strider enligt regeringens mening mot den grundläggande principen i uppördssystemet att skattsedelsinnehavet skall vara avgörande för vem som skall betala preliminär skatt och socialavgifter. Denna lösning är därför mindre lämplig. Den motsatta lösningen, dvs. att ta bort beloppsgränsen och i stället ålägga uppdragsgivaren skyldighet att göra skatteavdrag och betala socialavgifter på ersättning för utfört arbete oavsett ersättningens belopp, medför å andra sidan att många fler uppdragsgivare skulle bli redovisningsskyldiga. En sådan regel skulle vidare med nödvändighet behöva förses med undantag för att undvika oönskade effekter som t.ex. att en fysisk person vid ett tandläkarbesök skulle vara tvungen att efterfråga huruvida tandläkaren har F-skattsedel.

Regeringen föreslår därför att beloppsgränsen behålls, men att denna kompletteras med en möjlighet för uppdragsgivaren och uppdragstagaren att träffa en överenskommelse om att uppdragsgivaren skall göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter redan då ersättningen uppgår till 1 000 kronor eller mer. Har en överenskommelse träffats skall den som uppstår ersättningen ange detta i sin självdeklaration. Med en sådan lösning undanröjs det redovisade problemet på ett enkelt och administrativt lätthanterligt sätt.

Avtalsmöjligheten kan dock inte alltid tillämpas när det gäller ersättning för utfört arbete till gode män och förvaltare eftersom huvudmannen i många fall inte själv kan ingå avtal. Gode mannen eller förvaltaren kan visserligen ofta ingå bindande avtal för huvudmannens räkning, men inte med sig själv som motpart. Eftersom problemet med beloppsgränsen är så uttalat för gode männen och förvaltarna föreslår regeringen att det införs en särbestämmelse för denna kategori innebärande att huvudmannen alltid är skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på ersättningar på 1 000 kr eller mer för hela året.

Ändringarna förslås träda i kraft den 1 januari 2000.

Förslagen föranleder ändringar i 3 kap. 2 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring, 2 kap. 4 § lagen (1981:691) om socialavgifter, 2 kap. 18 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, 5 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) samt 2 kap. 8 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

5.4 Fortsatt arbete med förenklingar för privatpersoner vid redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

Prop. 1999/2000:6

Regeringens bedömning: Redovisningen av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter samt lämnande av kontrolluppgifter, när en privatperson har anställt eller anlitat en annan privatperson för att utföra ett arbete eller ett uppdrag, bör förenklas ytterligare. Riksskatteverket bör ges i uppdrag att se över vilka möjligheter som finns att förenkla förfarandet samt att utforma förslag till de författningsändringar som kan behövas.

Skälen för regeringens bedömning: En privatperson har normalt inte tillräckliga kunskaper om hur redovisning av skatter och avgifter i anställnings- och uppdragsförhållanden skall gå till. Reglerna är relativt omfattande och riktar sig i första hand till näringsidkare. Det är enligt regeringens mening angeläget att förenkla förfarandet när det gäller redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter samt att underlätta kontrolluppgiftslämnandet när ersättning för arbete betalas ut av privatpersoner. Utgångspunkten bör vara att inom ramen för gällande system utforma regler om uppgiftslämnande m.m. som är anpassade till en situation där arbets- eller uppdragsgivaren är en privatperson. Det bör undersökas om de uppgifter som nu skall lämnas i skattedeklaration och kontrolluppgift kan lämnas vid ett enda tillfälle på en blankett, samt om denna redovisningsskyldighet kan fullgöras i anslutning till avslutat uppdrag. Vidare bör eftersträvas att nödvändiga redovisningshandlingar är enkelt utformade och att informationen är lättillgänglig.

Regeringen avser att ge Riksskatteverket i uppdrag att se över möjligheterna att administrativt förenkla redovisningen och kontrolluppgiftslämnandet för privata arbets- och uppdragsgivare enligt de riktlinjer som angetts ovan. Uppdraget bör kunna redovisas före utgången av 1999.

När det gäller övriga frågor i syfte att underlätta för en privatperson att anlita en annan person för ett tillfälligt arbete eller uppdrag kommer regeringen att driva arbetet vidare inom Regeringskansliet. Regeringen avser att återkomma till riksdagen i frågan under nästa år.

6 Beslutförhet i skattenämnd

6.1 Ärenden i skattenämnd

En skattemyndighet fattar enligt bestämmelser i taxeringslagen beslut om taxering. I varje region finns en skattemyndighet som ansvarar för taxeringsarbetet i regionen. Varje skattemyndighet har ett eller flera skattekontor och vid varje skattekontor finns enligt bestämmelser i 2 kap. 1 § andra stycket TL en skattenämnd. Skattenämnderna fattar beslut för skattemyndigheternas räkning i de ärenden där ett behov av insyn och

inflytande av lekmän gör sig gällande. Dessa ärenden räknas upp i 2 kap. 4 § TL. Skattenämnderna avgör ärenden som

1. avser omprövning av en tvistig fråga och nämnden inte tidigare prövat de omständigheter och bevis som den skattskyldige åberopar,
2. avser en skälighets- eller bedömningsfråga av väsentlig ekonomisk betydelse för den skattskyldige eller
3. av någon annan särskild anledning bör prövas i skattenämnden.

Om ett beskattningsärende som avses i skattebetalningslagen (1997:483) har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § TL skall avgöras i skattenämnd, får enligt 2 kap. 8 § skattebetalningslagen även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden, om det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang.

En skattenämnd är enligt 2 kap. 7 § TL beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och fyra övriga ledamöter är närvarande. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende. Vid omröstning har en ledamot som anmäler skiljaktig mening rätt att få denna antecknad enligt 3 kap. 21 § förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen.

6.2 Skattenämndens sammansättning

Skattenämnden består av ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter enligt 2 kap. 5 § TL. Skattenämndens ordförande och vice ordförande skall vara tjänstemän vid skattemyndigheten och förordnas av Riksskatteverket för högst fyra år i taget enligt 2 kap. 6 § TL. De övriga ledamöterna väljs genom val som förrättas av landstingsfullmäktige. I Gotlands län förrättas valet av kommunfullmäktige i Gotlands kommun. Vid val av ledamöter skall eftersträvas att lekmanakåren får en allsidig sammansättning med hänsyn till ledamöternas ålder, kön och yrke enligt bestämmelser i 7 kap. 5 § TL.

Valbar till ledamot i skattenämnd är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och som är folkbokförd i en kommun som ingår i skattemyndighetens verksamhetsområde. Personen får vidare inte ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. En tjänsteman inom skatteförvaltningen eller vid allmän förvaltningsdomstol eller en nämndeman vid allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattenämnd. En person som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot. Skattemyndigheten prövar självmant den valdes behörighet enligt 7 kap. 6 § TL.

Riksskatteverket skall, enligt 3 kap. 18 § förordningen med instruktion för skatteförvaltningen, efter förslag av skattemyndigheten,

1. fastställa det antal valda ledamöter som skall finnas vid varje skattekontor,
2. fastställa det antal vice ordförande som skall finnas vid varje skattekontor,

3. besluta om en skattenämnd skall bestå av flera avdelningar.

Besluten i dessa frågor skall avse en period på fyra år, räknat från och med året efter det år då val i hela landet till landstings- och kommunfullmäktige har ägt rum.

Om en skattenämnd består av flera avdelningar fördelar skattemyndigheten ärendena mellan avdelningarna. Skattemyndigheten bestämmer vidare ordförandens, vice ordförandens och de övriga ledamöternas tjänstgöring i skattenämnden. Fördelningen av de övriga ledamöternas tjänstgöring skall ske efter samråd med dem. Till sammanträde med skattenämnden skall enligt 3 kap. 20 § förordningen med instruktion för skatteförvaltningen fem övriga ledamöter kallas.

6.3 Ersättning till ledamöter i skattenämnd

Ledamöter får viss ersättning för sitt deltagande i sammanträde med en skattenämnd. Arvode och annan ersättning till ledamöter i skattenämnden för deltagande i sammanträden betalas av skattemyndigheten. Ersättningen beräknas enligt bestämmelserna i förordningen (1982:814) om ersättning till nämndemän och vissa andra uppdragstagare inom domstolsväsendet m.m. I fråga om arvode tillämpas de regler som gäller för nämndemän i länsrätterna.

Utöver den ersättning som betalas ut från skattemyndigheterna finns enligt 7 kap. 8 § TL möjlighet för landstingsfullmäktige att besluta att det av landstingets medel skall utgå arvoden, reseersättningar, traktamenten och andra ekonomiska förmåner till de ledamöter som valts av landstingsfullmäktige. Ersättningen skall bestämmas utifrån de grunder som gäller för förtroendevalda som avses i 4 kap. 14 § kommunallagen (1991:900). Kommunfullmäktige har motsvarande rätt i fråga om de kommunvalda ledamöterna.

I beskattningshänseende utgör ledamotens bostad tjänstestället. Bestämmelsen infördes för att ledamöter i skattenämnd skall kunna fullgöra sitt uppdrag på samma ekonomiska villkor som en nämndeman i länsrätt. Till följd härav är resor mellan bostadsorten och sammanträdesorten att betrakta som tjänsteresor vilket innebär rätt till avdrag för reskostnaden enligt punkt 4 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370).

6.4 Deltagande i skattenämndssammanträden

Utgångspunkten för Riksskatteverkets skrivelse om ändring i beslutförelserna är att det finns problem som hänger samman med att skattenämnden inte blir beslutför. Det förekommer inte sällan att sammanträden i skattenämnd måste ställas in på grund av att inte tillräckligt många ledamöter inställer sig till sammanträdet. Riksskatteverket har uppgett att problem uppkommer dels då ledamöter visserligen lämnar återbud men med mycket kort varsel, dels då ledamöter uteblir utan att meddela för-

hinder och någon ersättare inte går att finna. Det förekommer även att ledamöter lämnar sammanträdet innan samtliga ärenden är avgjorda.

Problemen med inställda sammanträden varierar från region till region men är störst i storstadsområdena och framförallt i Stockholm. I Göteborg uppges att cirka 20 procent av ledamöterna lämnar återbud. I Skåne uppgår motsvarande siffra till 25–35 procent av ledamöterna och den är ännu högre i Stockholm. I övriga landet är antalen återbud cirka 10 procent. Det förekommer att ledamöter reser långt för att delta i sammanträden. Det har t.ex. inträffat att ledamöter har rest med flyg från Gotland till Stockholm, för att finna att sammanträdet måste ställas in på grund av bristande beslutförhet.

Inställda sammanträden medför ökade kostnader men problemen är inte enbart ekonomiska. Sammanträden som ställs in med kort varsel innebär merarbete t.ex. vad avser förberedelser inför föredragningar av komplicerade eller omfattande ärenden. Att sammanträden inte kan genomföras som planerat ökar också risken för att skattenämnden inte kan fatta beslut i samtliga ärenden eftersom skattemyndigheten inte alltid hinner sätta ut ett nytt sammanträde inom de tidsfrister som gäller för beslut om taxering. Inställda sammanträden innebär därutöver ett ökat administrativt arbete eftersom mycket tid måste ägnas åt att försöka hitta ledamöter som åtar sig att komma.

6.5 Överväganden och förslag

Regeringens förslag: Skattenämnden skall vara beslutför när ordföranden eller vice ordföranden samt tre övriga ledamöter är närvarande. Nämnden skall vidare vara beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Förslaget tillstyrks av *Föreningen Auktoriserade Revisorer*, *Sveriges Advokatsamfund* och *Sveriges Industriförbund*. Förslaget lämnas utan erinran av *Justitiekanslern*, *Riksdagens Ombudsmän* och *Landstingsförbundet*. *Domstolsverket* anför att man inte har något att erinra mot de föreslagna ändringarna men att syftet att minska risken för inställda sammanträden i och för sig bör kunna tillgodoses genom en översyn av rutiner för kallelser till ett sådant sammanträde. Verket erinrar om att nämndemannainstitutet har mycket gamla traditioner i Sverige och att lekmannamedverkan vid taxeringsbeslut vilar på historisk grund. Att sänka antalet övriga ledamöter från fyra till tre leder till minskade kostnader och effektivisering av förfarandet. *Riksskatteverket* och *Kammarrätten i Sundsvall* anför att man är positiv till förslaget men föreslår också att det maximala antalet ledamöter bör begränsas till fyra. Riksskatteverket föreslår vidare att det till sammanträde i skattnämnd alltid skall kallas tre övriga ledamöter och att fyra sådana ledamöter får kallas. *Länsrätten i Stockholms län* anför att om man regelmässigt kallar in fler än vad som behövs för beslutförhet kan detta inverka

på moralen - det är inte lika nödvändigt att dyka upp. *Länsrätten i Norrbottens län* avstyrker förslaget och anför att lekmannainflytandet bör vara större ju längre ner man kommer i instansordningen. Genom förslaget skulle valmöjlighet finnas mellan att kalla tre, fyra eller fem ledamöter eftersom det endast behövs tre ledamöter för att bestämma utgången vid en omröstning. Länsrätten anser vidare att förslaget saknar den grundläggande förutsättningen för lekmanens deltagande i beslutsprocessen som utgörs av att ledamöterna diskuterar och debatterar och har möjlighet att avge skiljaktig mening när man inte är ense om utgången.

Skälen för regeringens förslag: Som tidigare konstaterats uppkommer olägenheter när sammanträden med skattenämnden måste ställas in på grund av att inte tillräckligt antal ledamöter infinner sig till sammanträdet. Riksskatteverket har i en skrivelse till regeringen föreslagit ett tillägg till beslutförhetsregeln i 2 kap. 7 § TL som innebär att skattenämnden är beslutför med ordföranden eller vice ordföranden och två övriga ledamöter om en nämndeman får förhinder sedan kallelse till sammanträdet sänts ut. I skrivelsen hänvisas bl.a. till bestämmelsen i 17 § lagen om allmänna förvaltningsdomstolar. Den bestämmelsen är dock tillämplig endast om en ledamot får förfall sedan handläggningen har påbörjats genom förhandling eller föredragning. Med detta menas att ett eller flera sammanträden har ägt rum men att handläggningen ännu inte avslutats. Att ett sammanträde måste ställas in på grund av att ledamöter som kallats till sammanträdet inte infinner sig skiljer sig från den situation som åsyftas med bestämmelsen i lagen om allmänna förvaltningsdomstolar. Här är det fråga om förfall som uppkommer innan handläggningen av ärendet påbörjats. Problemet med inställda sammanträden när förhinder uppkommit sedan kallelse sänts ut till ledamoten men innan handläggningen påbörjas kan därför inte avhjälpas med en motsvarande regel beträffande skattenämnderna.

För närvarande är skattenämnden beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och fyra övriga ledamöter är närvarande. Som nämnts tidigare skall fem övriga ledamöter kallas till sammanträdet. Lekmannamedverkan vid beslutsfattandet är av stort värde från flera synpunkter. De mest betydelsefulla skälen för lekmannamedverkan i beslutsprocessen är allmänhetens intresse av insyn i skattemyndighetens verksamhet och att denna ligger i linje med de allmänna värderingar som präglar samhället. För att ärenden skall avgöras effektivt och rationellt saknas dock skäl att ha större sammansättning i nämnden än vad som krävs för att behovet av medborgerlig insyn och inflytande i beslutsprocessen skall tillgodoses.

I promemorian om översyn av beslutförhetsreglerna i skattenämnd föreslås att minimiantalet övriga ledamöter i skattenämnden sänks från fyra till tre. Vidare föreslås i promemorian en kompletterande regel som innebär att skattenämnden är beslutför med tre ledamöter, däribland ordföranden eller vice ordföranden, om man är ense om utgången i ärendet. Vid oenighet kan ärendet inte avgöras med färre antal övriga ledamöter än tre.

Sammanträden som måste ställas in på grund av att skattenämnden inte är beslutför innebär ökade kostnader för ersättning till de lekmanaledamöter som inställt sig men också kostnadsökningar för handläggning och

administration hos skattekontoret. Det har även framkommit att problemen medför andra inte önskvärda effekter. När ledamöter efter återbud kallas in med kort varsel ökar t.ex. risken för att nämnden inte får den allsidiga sammansättning som lekmannaledamöterna skall representera. Det är enligt regeringens uppfattning angeläget att minska dessa olägenheter utan att kraven på rättssäkerhet och kvalitet i beslutsprocessen åsidosätts.

Förslaget till huvudregel i promemorian innebär att antalet lekmän vid handläggningen i skattenämnden kommer att överensstämja med det antal nämndemän som deltar vid handläggning av bl.a. skattemål vid länsrätt. Vad gäller frågan om den kompletterande beslutförhetsregeln genom vilken ordföranden eller vice ordföranden och två ledamöter kan fatta beslut i vissa fall, kan konstateras att även om fem övriga ledamöter deltagit i handläggningen hade utgången blivit densamma eftersom ordföranden har utslagsröst vid lika röstetal enligt 3 kap. 21 § förordningen med instruktion för skatteförvaltningen och 18 § förvaltningslagen (1986:223). Det bör dock påpekas att om oenighet råder bland de närvarande ledamöterna, skall ärendet alltid avgöras med minst tre övriga ledamöter.

Med det nu redovisade förslaget kommer det enligt regeringens mening även fortsättningsvis att delta så många lekmannaledamöter i beslutsfattandet i skattenämnden, att de krav som kan uppställas på insyn i beslutsprocessen tillgodoses. Lekmannainflytandet är enligt förslaget också så stort att allmänna värderingar kommer till uttryck och kan beaktas i skattenämndens beslut. Förslagen kan inte anses innebära att kraven på kvalitet i verksamheten sänks, utan bidrar i stället till att ärenden avgörs på ett rationellt och effektivt sätt och att redovisade problem minskas.

En särskild fråga i sammanhanget är hur många ledamöter som skall kallas till ett sammanträde. Riksskatteverket och Kammarrätten i Sundsvall har i remissyttranden anfört att det högsta tillåtna antalet övriga ledamöter som får närvara vid sammanträde med skattenämnden bör bestämmas till fyra. Som tidigare anförts är det huvudsakliga skälet till den föreslagna ändringen att minska de olägenheter som uppkommer när inte tillräckligt antal ledamöter inställer sig till sammanträde med nämnden. Om antalet ledamöter som skall kallas till sammanträdet sänks från fem till fyra, ökar risken att de problem förslagen avser lösa i viss utsträckning kommer att kvarstå. Regeringen anser därför att antalet ledamöter, utöver ordföranden eller vice ordföranden, som skall kallas till sammanträde i skattenämnden och som också utgör det maximala antalet ledamöter som får delta i dess avgöranden fortfarande skall vara fem. Någon möjlighet för skattemyndigheten att välja hur många ledamöter som skall kallas till sammanträdet föreligger därmed inte.

Länsrätten i Norrbottens län har i sitt remissyttrande framfört att förslaget saknar den grundläggande förutsättningen för lekmannens deltagande i beslutsprocessen som utgörs av att ledamöterna sammanträffar, diskuterar, debatterar och sedan beslutar en utgång och att de som inte är ense om utgången har möjlighet att avge skiljaktig mening. Rätten att få avvikande mening antecknad regleras i 3 kap. 21 § förordningen med instruktion för skatteförvaltningen och 19 § förvaltningslagen. Denna rätt inskränks inte genom den föreslagna ändringen i beslutförhetsreglerna.

Även fortsättningsvis gäller att en ledamot kan anmäla avvikande mening och få denna mening antecknad.

7 Följdändringar med anledning av stat- kyrkareformen

7.1 Bakgrund

Den 1 januari 2000 ändras relationerna mellan staten och Svenska kyrkan. I propositionen Staten och trossamfunden – begravningsverksamheten, kulturminnena, personalen, avgiftsbetalningen, m.m. (prop. 1998/99:38) har lämnats förslag på vissa ändringar av bl.a. inkomstbeskattningsreglerna och fastighetstaxeringsreglerna som är nödvändiga mot bakgrund av kyrkans nya ställning. Riksdagen har under våren 1999 (bet. 1998/99:KU18, rskr. 1998/99:176) beslutat i de frågor som behandlas i propositionen. Ändringarna i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt finns i SFS 1999:296 och ändringarna i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) finns i SFS 1999:300. Det är nu fråga om vissa ändringar i lagen om statlig inkomstskatt och lagen (1941:416) om arvs- skatt och gåvoskatt.

7.2 Lagen om statlig inkomstskatt

Regeringens förslag: Registrerade trossamfund, däribland Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar, skall ha rätt till statligt grundavdrag med 15 000 kronor vid inkomsttaxeringen.

Skälen för regeringens förslag: I propositionen Staten och trossamfunden – begravningsverksamheten, kulturminnena, personalen, avgiftsbetalningen, m.m. (prop. 1998/99:38) lade regeringen fram vissa förslag som hade sin grund i ändringen av relationerna mellan staten och Svenska kyrkan. Ett av förslagen innebar att registrerade trossamfund, däribland Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar, skall i skattehänseende likställas med ideella föreningar vilket innebär att de under vissa förutsättningar blir begränsat skattskyldiga. Förslaget föranledde en ändring i 7 § 5 mom. lagen om statlig inkomstskatt.

För att registrerade trossamfund fullt ut skall likställas med ideella föreningar i skattehänseende fordras att sådana trossamfund också medges ett statligt grundavdrag på 15 000 kronor vid inkomsttaxeringen. Något sådant förslag lades inte fram i den nyss nämnda propositionen. Det görs i stället nu.

Regeringens förslag: Svenska kyrkan och andra trossamfund skall även fortsättningsvis vara fria från arvs- och gåvoskatt.

Skälen för regeringens förslag: En utgångspunkt för de förändringar som skall göras i fråga om arvs- och gåvobeskattningen bör vara att det i enlighet med principbeslutet om relationsändringen mellan staten och Svenska kyrkan bör eftersträvas ökad likställighet mellan de olika trossamfunden (prop. 1995/96:80 s. 15). En annan utgångspunkt är att reformen inte syftar till att förändra beskattningssituationen för samfundet utöver vad som med nödvändighet följer av själva principbeslutet om relationsändringen (jfr. prop. 1998/99:38 s. 214).

Svenska kyrkan bör även fortsättningsvis vara fri från arvs- och gåvoskatt. Sådan skattefrihet bör också – på samma sätt som hittills – gälla andra trossamfund. En hänvisning till 2 § i den nya lagen (1998:1593) om trossamfund är nödvändig. Det finns ingen anledning att i detta sammanhang kräva att trossamfundet skall vara registrerat. Något sådant krav finns inte enligt gällande rätt.

Frikyrkoförsamlingarna och Svenska kyrkans församlingar utgör definitionsmässigt trossamfund, dvs. gemenskaper för religiös verksamhet i vilka det ingår att anordna gudstjänst. Begreppet församling kan därför utgå ur bestämmelsen. Till kategorin kyrka hör – efter relationsändringen mellan staten och Svenska kyrkan – i princip endast Lunds domkyrka. För att beskattningssituationen skall vara oförändrad bör begreppet kyrka därför finnas kvar i bestämmelsen.

Ändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2000.

8 Samordningsnummer

Regeringens förslag: Uppgift om samordningsnummer skall få registreras i register som förs av myndigheter inom vars verksamhetsområde samordningsnummer får tilldelas.

Samordningsnummer skall anges i deklARATIONER och andra handlingar som lämnas till ledning för taxering, m.m.

Skälen för regeringens förslag: För varje folkbokförd person fastställs enligt 18 § folkbokföringslagen (1991:481) ett personnummer som identitetsbeteckning. Vidare fastställs i dag personnummer för personer som inte är folkbokförda i de fall som anges i lag eller annan författning. Uttryckligt författningsstöd för tilldelning av personnummer för personer som inte är folkbokförda föreligger endast i fråga om personer som förekommer i rättsväsendets register och totalförsvarspliktiga. Enligt praxis sker emellertid också tilldelning av personnummer för registrering i skatteregister, körkortsregister, sjömansregister, register hos allmän

försäkringskassa samt för utfärdande av pass och registrering i passregister.

Personnummer skall från och med den 1 januari 2000 tilldelas endast personer som folkbokförs här i landet. Den nuvarande tilldelningen av personnummer till personer som inte är folkbokförda skall ersättas med tilldelning av ett särskilt samordningsnummer. Den som enligt nuvarande regler erhållit personnummer utan att vara folkbokförd kommer dock att ha kvar sitt personnummer och inte tilldelas samordningsnummer. Bestämmelser om samordningsnummer finns i 18 a § folkbokföringslagen.

Samordningsnumret är konstruerat som ett personnummer, dvs. anges med två siffror för vardera år, månad och dag i nu nämnd ordning. Det skall dock ha sifferkombinationer som inte kan förekomma i personnumret varför födelsedagen adderas med talet 60. Därefter anges ett tresiffrigt individnummer, som är udda för män och jämnt för kvinnor, samt en kontrollsiffra. Detta innebär att för en person som är född den 3 januari 1961 kommer samordningsnumret att inledas med siffrorna 610163.

Tilldelning av samordningsnummer skall i första hand ske för de ändamål för vilka personnummer nu tilldelas utan att folkbokföring sker. Något hinder mot att låta även andra myndigheter och verksamhetsområden använda samordningsnummer finns dock inte. Det ankommer på regeringen att pröva vilka samhällsområden som skall få rekvirera samordningsnummer.

Samordningsnummer får enligt 5 § folkbokföringsförordningen (1991:749) tilldelas med anledning av registrering i skatteregister, registrering i polisregister eller i övrigt inom rättsväsendets informationssystem, utfärdande av pass och registrering i passregister, registrering hos allmän försäkringskassa, sjömansregistrering, registrering i körkortsregister och totalförsvarsplikt. Bestämmelsen träder i kraft den 1 januari 2000.

På flertalet av de områden där samordningsnummer får tilldelas finns särskilda författningar som reglerar vilka uppgifter myndigheten får registrera. Särskilda bestämmelser har därvid tagits in om att personnummer får registreras. Dessa bestämmelser behöver därför ändras så att berörda register också får innehålla uppgifter om samordningsnummer. Regeringen föreslår därför ändringar i skatteregisterlagen (1980:343), utökningsregisterlagen (1986:617), lagen (1998:938) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspliktiga och lagen (1999:353) om rättspsykiatriskt forskningsregister. I fråga om övriga områden som berörs regleras myndighetens registrering av uppgift om personnummer i förordning.

På beskattningsområdet finns också bestämmelser om att personnummer skall anges i deklarationer och kontrolluppgifter, m.m. I de fall en skattskyldig tilldelats samordningsnummer skall detta i stället för personnummer anges i deklarationer och andra handlingar som ges in till skattemyndigheten. Detta föranleder ändringar i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, skattebetalningslagen (1997:483),

fastighetstaxeringslagen (1979:1152), lagen (1962:381) om allmän försäkring och lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Vidare finns bestämmelser om användning av personnummer i personuppgiftslagen (1998:204). Enligt 22 § personuppgiftslagen får uppgifter om personnummer behandlas utan samtycke bara när det är klart motiverat med hänsyn till ändamålet med behandlingen, vikten av en säker identifiering, eller något annat beaktansvärt skäl. Vad som gäller personnummer bör enligt regeringens mening även gälla användningen av samordningsnummer.

9 Kontrolluppgiftsskyldighet vid options- och terminsaffärer

Regeringens förslag: Skyldigheten för värdepappersinstitut enligt 3 kap. 32 c § andra stycket lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, att lämna kontrolluppgifter om utfärdande av optioner och slutförande av options- och terminsaffärer även om avräkningsnota inte skall upprättas skall tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Svenska Bankföreningens och Svenska Fondhandlareföreningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Finansinspektionen tillstyrker hemställan. Riksskatteverket motsätter sig inte att kontrolluppgiftsskyldigheten skjuts upp till 2002 års taxering. Datainspektionen anser att kontrolluppgiftsskyldigheten bör skjutas upp om det finns risk för att uppgifter om enskildas förhållanden blir missvisande eller felaktiga om uppgiftsskyldigheten införs. Ekobrottsmyndigheten avstår från att lämna synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Kontrolluppgifterna är en viktig grundsten för en effektiv och likformig beskattning. För de personer som lämnar förenklad självdeklaration bygger taxeringarna huvudsakligen på uppgifter från kontrolluppgifter. Det är därför viktigt att kontrolluppgifterna är tillförlitliga.

Kontrolluppgifter om options- och terminsaffärer skall sedan 1997 års taxering lämnas av värdepappersinstitutet i de fall en avräkningsnota skall upprättas. En skyldighet för värdepappersinstitutet att lämna kontrolluppgifter om utfärdande av optioner och slutförande av options- och terminsaffärer även i de fall avräkningsnota inte skall upprättas infördes den 1 juli 1998 efter förslag i prop. 1997/98:134. Kontrolluppgifterna skall lämnas första gången inför 2000 års taxering.

Options- och terminsaffärer är komplicerade i det avseendet att det finns flera sätt att avsluta affärerna på. Det finns också olika beskattningssätt. Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen har redogjort för de svårigheter som föreligger med att fullgöra den utvidgade kontrolluppgiftsskyldigheten. En anledning är att de redan är

hårt belastade med att förbereda sina datasystem för eurotransaktioner och inför millenniumskiftet. En annan är att den utvidgade skyldigheten är mer komplicerad än vad de har förutsett.

För att kontrolluppgifterna skall vara tillförlitliga är det viktigt att de är korrekta och lämnade på ett enhetligt sätt. Svenska Bankföreningens och Svenska Fondhandlareföreningens uppfattning att det är omöjligt för värdepappersinstituten att på ett tillfredsställande sätt fullgöra den utvidgade kontrolluppgiftsskyldigheten redan inför 2000 års taxering stöds av Finansinspektionens yttrande. Inspektionen har tillstyrkt att tillämpningen skjuts fram. Riksskatteverket motsätter sig inte att en senareläggning sker. Mot bakgrund härav gör regeringen den bedömningen att det inte är meningsfullt att försöka framtvinga en verkställighet av kontrolluppgiftsskyldigheten nu, utan en sådan skyldighet bör införas först inför 2002 års taxering.

Föreningarna ifrågasätter också om den utvidgade kontrolluppgiftsskyldigheten är utformad så att den tillhandahåller rätt information för skattemyndigheterna och för de skattskyldiga. Föreningarna föreslår att reglerna om kontrolluppgiftsskyldighet avseende transaktioner med optioner och terminer ses över i samråd med de finansiella instituten. Riksskatteverket har i sitt remissyttrande sagt sig vara villigt att medverka i sådan översyn. Det har framkommit att Riksskatteverket och värdepappersinstituten regelbundet träffas i syfte att diskutera och informera om frågor kring uppgiftslämnandet. Det är lämpligt att även denna fråga tas upp i det sammanhanget.

10 Avyttring av andelar i svenska handelsbolag i vissa fall

Regeringens förslag: Regeringen föreslår att lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall förtydligas på så sätt att det klart framgår att en överlåtare av andelar i ett handelsbolag alltid beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet för köpeskillingen om den beräknats på grundval av handelsbolagets vinst eller omsättning eller dylikt avseende avyttringsåret.

Bakgrund: Efter att 1990 års skattereform hade genomförts blev det vanligt att andelar i handelsbolag med tillhörande årsvinst överläts. På det sättet kunde inkomst av näringsverksamhet omvandlas till kapitalvinst och tas upp i det lägre beskattade inkomstslaget kapital. För att förhindra skattelindring genom sådana transaktioner infördes nya bestämmelser genom lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall, SHBL.

Enligt huvudregeln i 2 § SHBL skall en reavinst vid försäljning av andelar i handelsbolag under vissa i lagen närmare angivna förutsättningar beskattas som inkomst av näringsverksamhet. Tilläggsköpeskillning

som erhålls efter utgången av överlåtelseåret beskattas på motsvarande sätt bl.a. under förutsättning att överlåtaren eller någon närstående till honom (direkt eller indirekt) varit verksam i handelsbolaget efter överlåtelsen.

I lagrådsremissen med förslag till ny inkomstskattelag har dessa bestämmelser placerats i lagförslagets 51 kapitel (3 – 4 §§). Lagrådet anser (yttrande den 5 juli 1999) att bestämmelsernas innebörd inte är helt klar. En svårighet hänför sig till att begreppet ”tillkommande ersättning” (motsvarar tilläggsköpeskillning i SHBL) inte definieras. Lagrådet yttrar bl.a. följande. ”Osäkerhet kan exempelvis råda om en tillkommande köpeskillning, vars storlek är kopplad till handelsbolagets vinst enligt bokslutet för avyttringsåret, skall anses utgöra ”tillkommande ersättning”. Bedöms så vara fallet kommer överlåtaren att beskattas för kapitalvinsten som inkomst av aktiv näringsverksamhet endast om överlåtaren eller någon närstående varit verksam i bolaget efter avyttringen. Med tanke på att hela kapitalvinsten kan vara hänförlig till överlåtarens arbetsinsats även om denne inte varit verksam i bolaget efter nämnda tidpunkt, skulle dock en beskattning i inkomstslaget kapital strida mot regelsystemets uppbyggnad i övrigt.”

Skälen för regeringens förslag: Regeringen delar Lagrådets slutsats. En ändring måste göras om det finns risk för att de förfaranden som lagstiftningen syftar till att ingripa mot inte förhindras. Vi delar därför Lagrådets uppfattning att förslaget till ny inkomstskattelag bör förtydligas för att komma till rätta med frågan.

Det är angeläget att en motsvarande justering görs av gällande regler. Det innebär ett ingrepp i 2 § andra stycket SHBL. En sådan ändring bör genomföras så snart som möjligt. Regeringen föreslår med stöd av undantagsbestämmelsen i 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen att de föreslagna bestämmelserna tillämpas på överlåtelser fr.o.m dagen efter överlämnandet av denna proposition. Regeringen avser att överlämna propositionen till riksdagen den 20 september 1999. De nya reglerna bör således tillämpas fr.o.m. den 21 september 1999.

Förslaget om justering av förmånsvärdet för s.k. miljöbilar innebär en försvagning av de offentliga finanserna dels genom att den beräknade inkomstskatten på förmånsvärdet sjunker, dels genom att underlaget för arbetsgivaravgifter sjunker i motsvarande mån. Storleksordningen på denna effekt på individnivå kan illustreras med hjälp av det tidigare redovisade räkneexemplet (s. 46), där skillnaden i förmånsvärde uppgår till ca 5 000 kr. En individ som betalar statlig inkomstskatt – dvs. har en taxerad inkomst överstigande 245 000 kr (1999 års förhållanden) – och som samtidigt betalar allmän pensionsavgift, har vid genomsnittlig kommunalskatt (31,48 %) en marginalsatt på ca 55 %. Det reducerade förmånsvärdet innebär för denne individ en skattelättnad på 2 750 kr. Till detta kommer sänkta arbetsgivaravgifter – där avgiftsuttaget är 33,06 % – med 1 650 kr. Detta ger ett totalt skatte- och avgiftsbortfall på 4 400 kr för den aktuella bilen.

Det totala antalet förmånsbilar beräknas för 1999 uppgå till ca 180 000. För närvarande är antalet förmånsbilar för vilka justering enligt de föreslagna reglerna skulle ske starkt begränsat, bl.a. som en följd av det högre förmånsvärdet. Varje bedömning av antalet berörda bilar och därmed av skatte- och avgiftsbortfallet blir därför osäker. För närvarande kan inkomstbortfallet för den offentliga sektorn beräknas till 10 miljoner kronor per år. Vid en utveckling där andelen bilar med justerat förmånsvärde ökar genom att det blir skattemässigt lönsamt att disponera de berörda bilmodellerna som tjänstebil i förhållande till att inneha dem privat kan det alltså uppkomma ett större budgetbortfall som kan behöva finansieras. Mot denna bakgrund finns anledning att följa upp de föreslagna regeländringarna så att eventuella justeringar i skatteuttaget kan göras. Finansiering skall i så fall ske inom ramen för den samlade bilförmånsbeskattningen.

Den föreslagna ändringen i lagen om statlig inkomstskatt kommer att innebära ett visst inkomstbortfall för staten.

Förslaget om beslutförhet i skattenämnd beräknas ge en marginell minskning av administrationskostnaderna hos skattemyndigheterna.

Övriga förslag bedöms inte innebära några ekonomiska konsekvenser.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Anvisningarna

till 23 §

punkt 20 d

Ändringen i anvisningspunkten är en följdändring med anledning av den nya lagstiftningen om allmän pension.

till 42 §

punkt 4

I ett nytt *fjärde stycke* föreslås att jämkning skall kunna ske för s.k. miljöbilar.

Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med miljövänligare drivmedel än bensin och dieselolja eller med elektricitet och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, skall förmånsvärdet få jämkas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

Enligt *Lagrådet* bör det av lagtexten framgå att förmånsvärdet skall jämkas om bilen är utrustad med teknik för drift bl.a. med *miljövänligare* drivmedel än bensin och dieselolja. Lagtexten har utformats i enlighet med Lagrådets förslag.

Regeln har närmare kommenterats i avsnitt 4.2.

12.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

3 §

Bestämmelsen behandlas närmare i avsnitt 7.3.

12.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

8 §

I *andra stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att också registrerade trossamfund skall ha rätt att från den taxerade inkomsten göra ett statligt grundavdrag med 15 000 kronor på samma sätt som sådana ideella föreningar som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen om statlig inkomstskatt. Tillägget innebär att bl.a. Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar ges rätt att göra ett sådant grundavdrag.

12.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Prop. 1999/2000:6

3 kap.

2 a §

Anledningen till ändringen förklaras i den allmänna motiveringen, se avsnitt 5.

I paragrafen finns för närvarande bestämmelser som anger att ersättning för arbete under vissa förutsättningar skall anses som inkomst av annat förvärvsarbete vid beräkning av den sjukpenninggrundande inkomsten. Bestämmelserna kan sägas vara undantag från vad som föreskrivs i 2 §.

Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas enligt andra stycket 2 ersättning för arbete som betalas ut till mottagare som har A-skattsedel eller en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) eller som saknar skattsedel på preliminär skatt, om ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret kan antas komma att understiga 10 000 kr och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som utbetalas inte utgör utgift i utbetalarens näringsverksamhet. Genom det nu gjorda tillägget införs en möjlighet för utbetalare och mottagare att träffa en överenskommelse om att ersättningen i stället skall hänföras till inkomst av anställning.

Lagen (1981:691) om socialavgifter är lagtekniskt sammankopplad med lagen om allmän försäkring vilket medför att den som betalar ut sådan ersättning som enligt lagen om allmän försäkring skall anses som inkomst av anställning anses vara arbetsgivare (se 1 kap. 2 § lagen om socialavgifter). Ersättningen skall därför ingå i underlag för beräkning av arbetsgivaravgifter. Genom en hänvisning från lagen om socialavgifter till 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring är den som utger ersättning för utfört arbete i annan form än pension skyldig att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen under ett år uppgår till minst 1 000 kr även om något anställningsförhållande inte föreligger. Detta gäller dock inte uppdragsersättning som enligt 2 a § samma kapitel skall anses som inkomst av annat förvärvsarbete. Genom att parterna, i enlighet med 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d, träffar en överenskommelse om att ersättningen skall hänföras till inkomst av anställning blir den som utger ersättningen skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättningen redan då ersättningen uppgår till 1 000 kr eller mer.

För gode män och förvaltare har intagits en särskild bestämmelse som leder till att huvudmannen alltid blir skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättningar på 1 000 kr eller mer. Denna bestämmelse föranleds av att avtalsmöjligheten inte alltid kan tillämpas när det gäller ersättning i dessa situationer eftersom huvudmannen i många fall inte själv kan ingå avtal och den gode mannen eller förvaltaren inte kan ingå avtal för huvudmannens räkning med sig själv som motpart.

I enlighet med Lagrådets förslag har bestämmelsen som gäller ersättning till god man och förvaltare förts över till ett nytt led.

20 kap.

2 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnummer skall bl.a. få tilldelas för beskattningsändamål.

12.5 Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

18 kap.

4 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnummer skall bl.a. få tilldelas för beskattningsändamål.

12.6 Förslaget till lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)

5 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnummer skall bl.a. få tilldelas för beskattningsändamål.

12.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

2 kap

4 §

I denna paragraf regleras vilka ersättningar som det skall bortses från vid bestämmande av underlaget för beräkningen av arbetsgivaravgifter. Ändringen i första stycket 11 föranleds av att utbetalare och mottagare enligt 3 kap. 2 a § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring har möjlighet att träffa en överenskommelse om att ersättning, som enligt bestämmelserna i nämnda lagrum skall räknas som inkomst av annat förvärvsarbete i stället skall hänföras till inkomst av anställning.

12.8 Förslaget till lag om ändring i utsökningsregisterlagen (1986:617)

4 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9).

12.9 Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

2 kap.

7 §

I bestämmelsen föreslås att skattenämnden skall vara beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande vid sammanträdet. Vidare föreslås att en regel införs som innebär att skattenämnden är beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången.

Regeln har närmare kommenterats i avsnitt 6.5.

12.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

1 kap.

2 a §

Bestämmelsen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnummer skall bl.a. få tilldelas för beskattningsändamål. I de fall en skattskyldig tilldelats samordningsnummer skall detta i stället för personnummer anges i deklARATIONER, kontrolluppgifter och andra handlingar som ges in till skattemyndigheten.

2 kap.

16 §

Bankaktiebolagslagen (1987:618) upphörde att gälla den 1 januari 1999. Till följd härav har hänvisningen till nämnda lag i *fjärde stycket* tagits bort.

18 §

Enligt 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring finns en möjlighet att träffa en överenskommelse om att sådan ersättning som enligt nämnda lagrum skall räknas som inkomst av annat förvärvsarbete i stället skall anses som inkomst av anställning. Ett sådant avtal medför att arbetsgivaravgifter i stället för egenavgifter skall betalas för ersättningen för arbetet. För att överenskommelsen skall kunna

beaktas vid avgiftsdebiteringen måste skatteförvaltningen få vetskap om denna. Genom bestämmelsen blir den som uppbär ersättningen skyldig att i sin självdeklaration ange att en sådan överenskommelse träffats.

3 kap.

7 §

Ändringen i första stycket är en konsekvens av den nya jämningsregeln i punkt 4 fjärde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (1998:234) om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Ändringen innebär att kontrolluppgiftsskyldigheten avseende options- och terminsaffärer som infördes den 1 juli 1998 (se SFS 1998:234) skall tillämpas första gången inför 2002 års taxering.

Övriga ändringar

I samband med att skatteregler avseende omstrukturering av företag infördes (se prop. 1998/99:15) tillkom ett nytt stycke, andra stycket, i 3 § 12 a mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Det tidigare tredje stycket utgör numera fjärde stycket. Till följd härav har alla hänvisningar till förutvarande tredje stycket ändrats till fjärde stycket.

12.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1643) om särskilda regler för beskattning av inkomst från handelsbolag i vissa fall

2 §

Ändringen i *andra stycket* innebär att en överlåtare av andelar i ett handelsbolag alltid beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet för köpeskillingen om den beräknats på grundval av handelsbolagets vinst eller omsättning eller dylikt avseende avyttringsåret.

12.12 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

5 kap.

3 §

I paragrafen finns vissa undantag från huvudregeln i 2 § att skatteavdrag skall göras från kontant ersättning för arbete. Skatteavdrag skall enligt nuvarande bestämmelser i punkten 3 inte göras om utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kr under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo under förutsättning att vad som betalas ut inte utgör en utgift i utbetalarens näringsverksamhet. Ändringen innebär att om utbetalaren och mottagaren träffat en sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2

d lagen (1962:381) om allmän försäkring skall utbetalaren göra skatteavdrag redan då ersättningen uppgår till 1 000 kr eller mer. Detsamma gäller om det är fråga om ersättning för arbete till god man eller förvaltare.

Härigenom uppnås samstämmighet mellan skyldigheten att göra skatteavdrag och att betala arbetsgivaravgifter (se författningskommentaren till 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring när det gäller skyldighet att betala arbetsgivaravgifter).

I enlighet med Lagrådets förslag har bestämmelsen om ersättning till god man och förvaltare förts över till ett nytt led.

5 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnummer skall bl.a. få tilldelas för beskattningsändamål.

9 kap.

2 §

Ändringen i andra stycket 1 är en konsekvens av den nya jämningsregeln i punkt 4 fjärde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370).

12.13 Förslaget till lag om ändring i personuppgiftslagen (1998:204)

22 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnumret är i likhet med personnumret ett unikt identifikationsnummer och samma regler bör därför gälla för användningen av samordningsnummer som för personnummer.

12.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension

2 kap.

8 §

Enligt paragrafen skall ersättning för utfört arbete under vissa förutsättningar räknas som pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete. Enligt *punkt 4*, som är ny, gäller detta inte om sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring träffats. Inkomsten skall då enligt huvudregeln i 2 kap. 3 § lagen om inkomstgrundad ålderspension räknas som pensionsgrundande inkomst av anställning. Detsamma gäller om det är fråga om ersättning för arbete till god man eller förvaltare. I enlighet med Lagrådets

förslag har bestämmelsen som gäller ersättning till god man och förvaltare tagits in i en särskild *punkt 5*.

Prop. 1999/2000:6

12.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:938) om behandling av personuppgifter om totalförsvarspliktiga

9 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnummer skall bl.a. få tilldelas för registrering av totalförsvarspliktiga.

12.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:353) om rättspsykiatriskt forskningsregister

5 §

Ändringen föranleds av att personer som inte är eller har varit folkbokförda här i landet från och med den 1 januari 2000 skall tilldelas ett särskilt samordningsnummer i stället för personnummer (prop. 1997/97:9). Samordningsnummer skall bl.a. få tilldelas för registrering i polisregister och i övrigt inom rättsväsendets informationssystem. Till ett rättspsykiatriskt forskningsregister hämtas en stor del av informationen från dessa register.

Sammanfattning av Förmånsbeskattning av miljöbilar (Ds 1999:34)

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 1

Regeringen har i 1999 års ekonomiska vårproposition (prop. 1998/99:100 s. 168) redovisat att det inom Regeringskansliet pågår ett arbete med att se över förmånsbeskattningen av s.k. miljöbilar. I promemorian föreslås att det i kommunalskattelagen (1928:370) införs en möjlighet att jämka förmånsvärdet för miljöbilar ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för närmast jämförbara bilar som drivs med endast bensin eller dieselolja. En bil som drivs med exempelvis gas eller dubblerade bränslesystem har i regel ett väsentligt högre nybilspris än närmast jämförbara bil av samma märke och årsmodell som drivs med endast bensin eller dieselolja. Med nuvarande bilförmånsregler medför detta att miljöbilen får ett högre förmånsvärde än dess traditionella motsvarighet, vilket försvårar introduktionen av bilar som drivs med andra drivmedel än bensin och dieselolja.

De föreslagna ändringarna syftar till att utifrån miljömässiga aspekter förbättra de nuvarande reglerna för förmånsbeskattningen. Vidare föreslås följdändringar i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och skattebetalningslagen (1997:483).

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för beskattningsåret 1999 (2000 års taxering).

1. Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att punkt 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar

till 42 §

4.³ Om den skattskyldige utger ersättning för en förmån skall förmånsvärdet, beräknat enligt punkterna 2 och 3, sättas ned med ersättningens belopp.

Värdet av bilförmån och förmån av fri kost, beräknat enligt punkt 2 första-femte styckena eller punkt 3, får jämkas uppåt eller nedåt, om det finns synnerliga skäl. Som synnerliga skäl för jämkning nedåt av värdet av bilförmån anses

1. att bilen används som arbetsredskap,
2. att bilen används i taxinäring och har körts minst 60 000 kilometer i tjänsten under kalenderåret och dispositionen för privat körning i mer än ringa utsträckning varit begränsad eller
3. att andra sådana omständigheter föreligger.

Jämkning nedåt av bilförmånsvärdet får också ske när bilen ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknade för utprovning av en ny eller förbättrad miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna.

Om bilen är utrustad med teknik för drift med andra drivmedel än bensin och dieselolja eller om den helt eller delvis är inrättad för drift med elektricitet och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan särskild utrustning eller teknik, får förmånsvärdet jämkas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

³ Senaste lydelse 1996:1208.

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §⁴

Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra *eller tredje stycket* av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra–*fjärde styckena* av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket kommunalskattelagen och punkt 1 andra stycket av anvisningarna till den paragrafen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om skattemyndighetens beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången på förmån som getts ut från och med den 1 januari 1999.

⁴ Senaste lydelse 1997:773.

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 7 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

7 §⁵

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483). Värdet av annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. Dessutom skall i fråga om sådan förmån anges om bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 andra-fjärde styckena av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483). Värdet av annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. Dessutom skall i fråga om sådan förmån anges om bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

Om värdet av en förmån justerats enligt 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen skall anges att justering skett.

Det sammanlagda värdet av andra förmåner än bilförmån skall anges särskilt för sig.

I fråga om bilförmån skall uppgift lämnas om

1. bilens modellbeteckning och årsmodell,
2. nedsättning av värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, på grund av att den skattskyldige utgett ersättning för förmånen,
3. värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, efter nedsättning enligt 2,
4. värdet av förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel enligt punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen och

⁵ Senaste lydelse 1997:774.

5. antalet kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser. Prop. 1999/2000:6
Bilaga 2

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

Förteckning över remissinstanser till promemorian Förmånsbeskattning av miljöbilar (Ds 1999:34)

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 3

Följande remissinstanser har avgett yttrande över departementspromemorian Förmånsbeskattning av miljöbilar (Ds 1999:34): Hovrätten för Nedre Norrland, Kammarrätten i Sundsvall, Länsrätten i Stockholms län, Kommunikationsforskningsberedningen (KFB), Konsumentverket, Naturvårdsverket, Riksförsäkringsverket, Riksrevisionsverket, Riksskatteverket, Vägverket, Statens energimyndighet, Statens Institut för Kommunikationsanalys, Statens väg- och transportinstitut, Bilindustri-föreningen, Företagarnas Riksorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Svenska Arbetsgivareföreningen, Svenska Kommunförbundet, Svenska Taxiförbundet, Svenska Petroleum Institutet, Sveriges Industri-förbund och Volvo Personvagnar AB.

Sammanfattning av Tjänstebeskattningsutredningens förslag till förenklad betalning av skatter och avgifter när en uppdragstagare anlitas (SOU 1997:17)

Tjänstebeskattningsutredningen föreslår att den nuvarande skyldigheten för privatpersoner att göra avdrag för preliminär skatt och betala arbetsgivaravgifter på ersättningar som uppgår till minst 10 000 kr tas bort. I stället bör den som betalar A-skatt och mottar ersättning för arbete från en privatperson åläggas en skyldighet att betala preliminär skatt och egenavgifter för sådana ersättningar.

Utredningen föreslår vidare att skyldigheten att lämna kontrolluppgift senast den 31 januari under taxeringsåret tas bort för privatpersoner. Kontrolluppgiftsskyldigheten skall i stället fullgöras i samband med att ersättningen betalas ut. Uppgift om utbetald ersättning skall lämnas senast 30 dagar efter det att utbetalningen gjordes. Denna uppgift utgör kontrolluppgift.

Vidare föreslår utredningen att skattemyndigheten skall fatta ett beskattningsbeslut med ledning av den uppgift om utbetald ersättning som uppdragsgivaren lämnat. Beslutet skall avse preliminär skatt och egenavgifter. Innan skattemyndigheten fattar sitt beslut skall uppdragstagaren ges tillfälle att yttra sig. Den skatt som skall betalas skall registreras på uppdragstagarens skattekonto. Skatten skall betalas senast inom 30 dagar från beslutet.

1. Förslag till lag om ändring i lagen (1997:xxx) om
betalning av skatter och avgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:xxx) om betalning av
skatter och avgifter¹

dels att 4 kap. 2 §, 5 kap. 3 §, 6 kap. 8 §, 10 kap. 17 § och 11 kap. 16 §
skall ha följande lydelse,

dels att det skall införas en ny bestämmelse, 11 kap. 6 a §, och närmast
före den nya bestämmelsen en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

2 §

Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (*A-skatt*) eller
enligt särskild debitering (*F-skatt* eller *särskild A-skatt*).

*Preliminär skatt för ersättningar
som avses i 5 kap. 3 § 3 och skall
betalas enligt särskilda beskatt-
ningsbeslut av den som har mot-
tagit ersättningen.*

5 kap.

3 §

Skatteavdrag skall inte göras om

1. ersättningen uppgår till mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till
mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
3. *utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mot-
tagaren understiger 10 000 kronor* under inkomståret och utbetalaren
är en fysisk person eller ett dödsbo
samt vad som betalas ut inte utgör
utgift i utbetalarens närings-
verksamhet,
3. utbetalaren är en fysisk person
eller ett dödsbo samt vad som
betalas ut inte utgör utgift i
utbetalarens näringsverksamhet,
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell
förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt
och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och
ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt
lagen (1962:381) om allmän försäkring,
5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,

¹ Nuvarande lydelse enligt lagrådsremiss Ett nytt system för betalning av skatter och
avgifter, m.m.

6. ersättningen är familjebidrag till mottagare som tjänstgör inom totalförsvaret, eller

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 5

7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret.

6 kap.

8 §

Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till

1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och

2. sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver preliminär skatt.

3. den befrielse från att betala socialavgifter som kan komma att medges enligt lagen (199x:xxx) om befrielse från socialavgifter m.m. inom vissa verksamhetsområden.

10 kap.

17 §

En skattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,

2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,

3. följande uppgifter om skatteavdrag :

a) den lön från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,

b) avdraget belopp,

4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:

a) den lön för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,

b) avdrag enligt 9 kap. 3 §,

c) periodens avgifter,

4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:

a) den lön för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,

b) avdrag enligt 9 kap. 3 §,

c) periodens avgifter,

d) den lön för vilken socialavgiftsbefrielse begärs enligt lagen (199x:xxx) om befrielse från socialavgifter m.m. inom vissa verksamhetsområden samt omsättningen i den socialavgiftsbefriade verksamheten och dess andel av omsättningen i hela verksamheten,

5. följande uppgifter om mervärdesskatt:

a) utgående skatt,

b) ingående skatt,

c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt.

11 kap.

Skatt enligt särskilt beslut

6 a §

Preliminärskatt för sådana ersättningar som avses 5 kap. 3 § 3 skall debiteras mottagaren av ersättningen så snart som möjligt och beräknas på sätt som gäller för skatteavdrag med tillägg för egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter som kan beräknas bli påförda på ersättningen.

Första stycket skall tillämpas endast om det kan antas att vad utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret kommer att överstiga 10 000 kronor.

16 §

För att avgöra om den skattskyldige skall betala in skatt eller få tillbaka skatt skall skattemyndigheten

1. från den slutliga skatten göra avdrag för

a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,

a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt, samt *preliminär skatt som debiterats enligt särskilt beskattningsbeslut enligt 6 a §,*

b) A-skatt som den skattskyldige skall betala på grund av beslut enligt 12 kap. 2 §,

c) preliminär skatt som den skattskyldiges arbetsgivare dragit av,

d) skatt som överförts från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt,

e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här,

2. till den slutliga skatten lägga

a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 2 § andra stycket,

b) skatt som överförts till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket,

c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324),
och

3. göra den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 §.

2. Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 a § lagen (1962:381) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap. 2 a §¹

Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst skall ersättning från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person anses som inkomst av annat förvärvsarbete, om ersättningen avser arbete som utförts inom riket samt arbetsgivaren och arbetstagaren träffat överenskommelse om att ersättningen skall hänföras till sådan inkomst.

Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst skall som inkomst av annat förvärvsarbete också anses ersättning som utgör skattepliktig inkomst av tjänst enligt kommunalskattelagen (1928:370) och som, utan att anställningsförhållande förelegat, utbetalas av fysisk person bosatt utomlands eller utländsk juridisk person. Detta gäller dock inte i fråga om sådan skattepliktig intäkt som avses i 11 kap. 2 § första stycket tredje meningen.

Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas dessutom ersättning för arbete under förutsättning att ersättningen betalas ut

1. till mottagare som har en F-skattesedel antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut,

2. mottagare som har en A-skattesedel eller som saknar skattsedel på preliminär skatt om *ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret kan antas komma att understiga 10 000 kronor* och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som utbetalats inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,

3. till delägare i handelsbolag av bolaget,

4. till medlem i europeisk ekonomisk intressegruppering av grupperingen.

Om i fall som avses i tredje stycket 1 mottagaren har både en F-skattesedel och en A-skattesedel, räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln skriftligen åberopas.

2. mottagare som har en A-skattsedel eller som saknar skattsedel på preliminär skatt om utbetalaren av *ersättningen* är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som utbetalats inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,

Om i fall som avses i tredje stycket 1 mottagaren har både en F-skattsedel och en A-skattsedel, räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln skriftligen åberopas.

¹ Senaste lydelse 1996:1213

Denna lag träder i kraft den

3. Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 59 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.
59 §¹

Kontrolluppgifterna skall lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret till den skattemyndighet hos vilken den uppgiftsskyldige är registrerad som arbetsgivare.

Kontrolluppgifterna skall, *om inte annat följer av andra stycket*, lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret till den skattemyndighet hos vilken den uppgiftsskyldige är registrerad som arbetsgivare.

Kontrolluppgift för ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet skall, om avdrag för preliminär A-skatt inte har gjorts, lämnas senast 30 dagar efter det att ersättningen har utbetalats.

Den som skattemyndigheten har tilldelat särskilda redovisningsnummer och på grund av detta registrerats hos flera skattemyndigheter skall lämna kontrolluppgifterna till myndigheterna i enlighet med denna registrering. Om den uppgiftsskyldige inte är registrerad eller inte vet vilken skattemyndighet kontrolluppgifterna skall lämnas till, får han lämna uppgifterna till skattemyndigheten i det län där han är bosatt.

Andra kontrolluppgifter än de som anges i 60 § skall vid avlämnandet vara ordnade kommunvis. Vilken kommun kontrolluppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt.

Denna lag träder i kraft den

¹ Nuvarande lydelse enligt lagrådsremiss Ett nytt system för betalning av skatter och avgifter, m.m.

Förteckning över remissinstanser beträffande
Tjänstebeskattningsutredningens betänkande Skatter,
tjänster och sysselsättning (SOU 1997:17) såvitt
avser förslaget till förenklad betalning av skatter och
avgifter när en uppdragstagare anlitas.

Följande remissinstanser har avgett yttrande över betänkandet.

Riksskatteverket, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Samhällsvetenskapliga fakultetsnämnden vid Göteborgs universitet, Samhällsvetenskapliga fakultetsnämnden vid Lunds universitet, Landsorganisationen i Sverige, Landstingsförbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Pensionärernas Riksorganisation, Svenska Arbetsgivareföreningen, Svenska kommunförbundet, Sveriges Köpmannaförbund, Villaägarnas Riksförbund, Sveriges Industriförbund, Tjänstemännens Centralorganisation och Branschsaneringsutredningen.

Riksskatteverket har bifogat yttranden från skattemyndigheterna i Stockholms, Södermanlands och Kalmar län.

Sammanfattning av promemorian Översyn av reglerna om beslutförhet i skattenämnd

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 7

Riksskatteverket har i en skrivelse till Finansdepartementet den 20 mars 1998 hemställt att bestämmelsen om skattenämndens beslutförhet i 2 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324) skall ändras på det sättet att nämnden skall vara beslutför med ordföranden eller vice ordföranden och två övriga ledamöter om en ledamot får förhinder sedan en kallelse till sammanträdet sänts ut.

Finansdepartementet har i anledning av skrivelsen upprättat promemorian Översyn av reglerna om beslutförhet i skattenämnd. I promemorian lämnas förslag om att antalet övriga ledamöter i skattenämnden ändras från fyra till tre. Vidare föreslås i promemorian att kraven för beslutförhet mildras i de fall de närvarande är eniga. En förebild för en sådan reglering finns i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor. I lagen föreskrivs i 3 § att skatterättsnämnden är beslutför när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Skatterättsnämnden är dock beslutför med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. I promemorian föreslås att en liknande regel införs för skattenämnder. Bestämmelsen bör enligt promemorian kunna bidra till att minska problemen med inställda sammanträden och medverka till en snabbare och billigare handläggning.

Förteckning över remissinstanser till promemorian Översyn av reglerna om beslutförhet i skattenämnd

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 8

Följande remissinstanser har avgett yttrande över Finansdepartementets promemoria Översyn av reglerna om beslutförhet i skattenämnd: Riksdagens ombudsmän, Justitiekanslern, Domstolsverket, Riksskatteverket, Kammarrätten i Sundsvall, Länsrätten i Stockholms län, Länsrätten i Norrbottens län, Landstingsförbundet, Sveriges Advokatsamfund, Sveriges Industriförbund och Föreningen Auktoriserade Revisorer.

1. Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att punkt 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar till 42 §

4.⁶ Om den skattskyldige utger ersättning för en förmån skall förmånsvärdet, beräknat enligt punkterna 2 och 3, sättas ned med ersättningens belopp.

Värdet av bilförmån och förmån av fri kost, beräknat enligt punkt 2 första-femte styckena eller punkt 3, får jämkas uppåt eller nedåt, om det finns synnerliga skäl. Som synnerliga skäl för jämkning nedåt av värdet av bilförmån anses

1. att bilen används som arbetsredskap,
2. att bilen används i taxinäring och har körts minst 60 000 kilometer i tjänsten under kalenderåret och dispositionen för privat körning i mer än ringa utsträckning varit begränsad eller
3. att andra sådana omständigheter föreligger.

Jämkning nedåt av bilförmånsvärdet får också ske när bilen ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknade för utprovning av en ny eller förbättrad miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna.

Om bilen är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med andra drivmedel än bensin och dieselloja eller med elektricitet och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, får förmånsvärdet jämkas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

⁶ Senaste lydelse 1996:1208.

2. Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.
2 a §⁷

Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst skall ersättning från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person anses som inkomst av annat förvärvsarbete, om ersättningen avser arbete som utförts inom riket samt arbetsgivaren och arbetstagaren träffat överenskommelse om att ersättningen skall hänföras till sådan inkomst.

Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas dessutom ersättning för arbete under förutsättning att ersättningen betalats ut

1. till mottagare som har en F-skattsedel antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut,

2. till mottagare som har en A-skattsedel eller en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) eller som saknar skattsedel på preliminär skatt, om ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret kan antas komma att understiga 10 000 kronor och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo *samt vad som utbetalats inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven närings-verksamhet,*

2. till mottagare som har en A-skattsedel eller en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) eller som saknar skattsedel på preliminär skatt, om

a) ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under inkomståret kan antas komma att understiga 10 000 kronor,

b) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,

c) *ersättningen* inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven närings-verksamhet, och

d) *utbetalaren och mottagaren inte träffat en överenskommelse om att ersättningen skall hänföras till inkomst av anställning eller det är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.*

3. till delägare i handelsbolag av bolaget,

4. till medlem i europeisk ekonomisk intressegruppering av grupperingen.

⁷ Senaste lydelse 1998:547.

Om i fall som avses i andra stycket 1 mottagaren har en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen, räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln skriftligen åberopas.

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 9

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om ersättningar som har betalats ut före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §⁸

Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från

1. ersättning till en och samme arbetstagare om den under året inte uppgått till 1 000 kronor,

3. ersättning till arbetstagare vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse, till den del ersättningen motsvarar sjukpenning, föräldrapenning eller rehabiliteringspenning som arbetsgivare får uppbära enligt 3 kap. 16 §, 4 kap. 18 § eller 22 kap. 12 § lagen (1962:381) om allmän försäkring,

4. ersättning för vilken skall betalas särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

5. ersättning som en arbetsgivare utgett till barn för arbete som utförts i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för ersättningen inte får göras vid inkomsttaxeringen,

6. ersättning till den del denna motsvarar kostnader i arbetet som arbetstagare haft att täcka med ersättningen,

8. ersättning för arbete som har utförts utomlands till den del denna inte räknas som pensionsgrundande inkomst enligt 2 kap. 16 § andra stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

9. ersättning för skiljemanna-uppdrag i fall där parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet,

10. ersättning som på grund av bestämmelserna i 5 § lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige inte utgör skattepliktig intäkt,

11. ersättning som *avses* i 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring,

11. ersättning som *enligt* 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring *skall anses som inkomst av annat förvärvsarbete*,

12. intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370),

13. sådan ersättning som enligt 1 § första stycket 1-5 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt,

14. ersättning till en och samme idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året inte uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt lagen om allmän försäkring,

⁸ Senaste lydelse 1999:597.

15. före utgången av år 1992 utbetalade ersättningar från en vinstandelsstiftelse, som avses i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring, till den del de inte utgör ersättning för arbete för stiftelsens räkning,

16. sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse eller en annan juridisk person med motsvarande ändamål från vilken enligt de fyra sista meningarna i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring skall bortses vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst,

17. ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter och utgår på grund av ansvarighetsförsäkring vilken åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,

18. ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa efter utgången av juni 1993 och ersättningen utgår på grund av sådan ansvarighetsförsäkring som anges i 17,

19. ersättning enligt 2 kap. 5 § lagen om inkomstgrundad ålderspension.

Bestämmelsen i första stycket 6 är tillämplig endast om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under utgiftsåret. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får fastställa schablon för beräkning av arbetstagares kostnader i viss verksamhet. Schablonen skall avse bestämda yrkesgrupper och grundas på de genomsnittliga kostnaderna inom respektive grupp.

Bestämmelserna i första stycket 17 och 18 gäller endast ersättning som inte avser de första 180 dagarna efter skadetillfället och som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt lagen om allmän försäkring.

I fråga om inkomst från fåmansföretag och fåmansägt handelsbolag skall föreskrifterna i punkt 13 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) tillämpas vid bestämmande av avgiftsunderlaget.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §

Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och *fyra* övriga ledamöter är närvarande. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende.

Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och *tre* övriga ledamöter är närvarande. *Nämnden är dock beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet.* Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 18 § och 3 kap. 7 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

18 §⁹

Har en överenskommelse enligt 3 kap. 2 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring träffats om att en viss ersättning från arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person skall hänföras till inkomst av annat förvärvsarbete, skall den som uppbär ersättningen ange detta i sin självdeklaration.

Har en överenskommelse enligt 3 kap. 2 a § *första stycket* lagen (1962:381) om allmän försäkring träffats om att en viss ersättning från arbetsgivaren som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person skall hänföras till inkomst av annat förvärvsarbete, skall den som uppbär ersättningen ange detta i sin självdeklaration. *Detsamma gäller om en sådan överenskommelse träffats som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d samma lag.*

3 kap.

7 §¹⁰

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 *andra eller tredje stycket* av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § *andra stycket* skattebetalningslagen (1997:483). Värdet av annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. Dessutom skall i fråga om sådan förmån an-

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 *andra-fjärde styckena* av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § *andra stycket* skattebetalningslagen (1997:483). Värdet av annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. Dessutom skall i fråga om sådan förmån an-

⁹ Senaste lydelse 1993:1563.

¹⁰ Senaste lydelse 1997:774.

ges om bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

Om värdet av en förmån justerats enligt 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen skall anges att justering skett.

Det sammanlagda värdet av andra förmåner än bilförmån skall anges särskilt för sig.

I fråga om bilförmån skall uppgift lämnas om

1. bilens modellbeteckning och årsmodell,
2. nedsättning av värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, på grund av att den skattskyldige utgett ersättning för förmånen,
3. värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, efter nedsättning enligt 2,
4. värdet av förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel enligt punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen och
5. antalet kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Bestämmelserna i 3 kap. 7 § tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

ges om bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 3 § och 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***5 kap.****3 §**

Skatteavdrag skall inte göras, om

1. ersättningen är mindre än 100 kr,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kr,
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kr under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo *samt vad som betalas ut* inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,
6. ersättningen är familjebidrag till någon som tjänstgör inom totalförsvaret, eller
7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret.

3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och

a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,

b) *ersättningen* inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet, *samt*

c) *utbetalaren och mottagaren inte träffat en sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring eller det är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken,*

4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen om allmän försäkring,

9 kap.
2 §¹¹

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 9

Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra *eller tredje stycket* av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra–*fjärde styckena* av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket kommunalskattelagen och punkt 1 andra stycket av anvisningarna till den paragrafen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om skattemyndighetens beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Bestämmelserna i 9 kap. 2 § tillämpas första gången på förmån som getts ut från och med den 1 januari 1999.

¹¹ Senaste lydelse 1997:773.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 8 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

8 §

Som pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete räknas också ersättning för arbete som avses i 3 § om

1. utbetalaren var en fysisk person eller ett dödsbo,
2. den ersättning som har betalats ut inte har utgjort utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit, *och*
3. ersättningen tillsammans med annan ersättning från samma utbetalare under inkomståret har understigit 10 000 kr.

2. den ersättning som har betalats ut inte har utgjort utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit,

3. ersättningen tillsammans med annan ersättning från samma utbetalare under inkomståret har understigit 10 000 kr, *och*

4. utbetalaren och mottagaren inte träffat en sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring eller det är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1999-09-03

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Vängby, justitierådet Leif Thorsson, regeringsrådet Rune Lavin.

Enligt en lagrådsremiss den 26 augusti 1999 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
2. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
3. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,
4. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
5. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
6. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
7. lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Michael Erliksson, kammarrättsassessorn Catharina Abrahamsson och kammarrättsassessorn Victoria Sjögren.

Förslagen föranleder följande yttrande av *Lagrådet*.

Förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen

Anvisningar till 42 §

Förslaget innebär att förmånsvärdet för en bil skall kunna jämkas om bilen är utrustad med teknik för drift bl.a. med miljövänligare drivmedel än bensin och dieselolja. Detta bör komma till uttryck i lagtexten, lämpligen genom att ordet ”andra” före ”drivmedel” byts mot ”miljövänligare”.

Lagtexten ger inte någon definition av begreppet ”närmast jämförbara bil”, och det torde ha antagits att frågan inte i praktiken skall komma att vålla några bekymmer bl.a. därför att det ofta kan vara fråga om modifieringar av en redan marknadsförd modell. Det kan emellertid inte uteslutas att det kan uppstå situationer där det framstår som oklart vilken bilmodell som skall anses ”närmast jämförbar”. Det är naturligtvis viktigt att en enhetlig rättstillämpning upprätthålls i detta avseende. Det främsta medlet att åstadkomma ett sådant resultat torde vara genom verkställighetsföreskrifter på motsvarande sätt som redan finns vad gäller värdering av bilförmån. Det kan härvid framhållas att en justering av förordningen (1986:1348) med bemyndigande för Riksskatteverket att meddela vissa föreskrifter till kommunalskattelagen (1928:370) blir nödvändig så att det klart framgår att Riksskatteverkets rätt att meddela verkställighetsföreskrifter också omfattar angivandet av närmast jämförbar bil när det

gäller tillämpningen av punkten 4 av anvisningarna till 42 § kommunal-skattelagen.

Prop. 1999/2000:6
Bilaga 9

Förslagen till lag om ändring i lagen om allmän försäkring

3 kap. 2 a §

I andra stycket 2 d) föreslås ytterligare förutsättningar för att enligt punkten 2 ersättning för arbete skall räknas som inkomst av annat förvärvsarbete. De nya förutsättningarna avser två fall, nämligen dels när viss överenskommelse träffats mellan utbetalaren och mottagaren, dels när fråga är om ersättning till förordnade förmyndare, gode män och förvaltare. I det senare fallet skall ersättningen alltid behandlas som inkomst av anställning, om den inte utgår till innehavare av F-skattesedel. Enligt ordalydelsen anges som förutsättning i det förra fallet - helt korrekt - att överenskommelse inte träffats, i det senare fallet att det är fråga om sådan ersättning som nyss nämnts. Det senare ledet blir därmed missvisande.

Den avsedda innebörden kan uttryckas, antingen så att i stället för orden ”eller det är fråga om” förs in ”samt det inte heller är fråga om”, eller så att vad som står i ledet d) om ersättning enligt föräldrabalken förs över till ett nytt led e) av följande lydelse: ”e) det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.”

I det senare fallet flyttas ordet ”och” från slutet av ledet c) till det nya slutet av ledet d). Detta alternativ är möjligt att föredraga eftersom det är fråga om två väsensskilda undantag från huvudregeln i punkten 2 att ersättning för arbete under övriga där angivna förutsättningar skall räknas som inkomst av annat förvärvsarbete.

Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen

5 kap. 3 §

I punkten 3 bör göras motsvarande ändring som förordas beträffande 3 kap. 2 a § förslaget till lag om ändring i lagen om allmän försäkring.

Förslaget till lag om ändring i lagen om inkomstgrundad ålderspension

2 kap. 8 §

I paragrafen bör göras motsvarande ändring som förordas beträffande 3 kap. 2 a § förslaget till lag om ändring i lagen om allmän försäkring.

Övriga lagförslag

Prop. 1999/2000:6

Bilaga 9

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 9 september 1999

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Freivalds, Schori, Winberg, Ulvskog, Sahlin, von Sydow, Klingvall, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lejon, Lövdén, Ringholm

Föredragande: statsrådet Ringholm

Regeringen beslutar proposition 1999/2000:6